

<u>Oznámení č.</u>	Obsah	Strana
II <i>Sdělení</i>		
SDĚLENÍ ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE		
Evropská komise		
2010/C 160/01	Sdělení Komise o nepovinných režimech a standardních hodnotách v režimu udržitelnosti EU pro biopaliva a biokapaliny	1
2010/C 160/02	Sdělení Komise o praktickém provádění režimu udržitelnosti EU pro biopaliva a biokapaliny a o pravidlech týkajících se výpočtu pro biopaliva	8
2010/C 160/03	Bez námitek k navrhovanému spojení (Případ COMP/M.5866 – Sun Capital/Beauty Business) ⁽¹⁾	17
IV <i>Informace</i>		
INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE		
Evropská komise		
2010/C 160/04	Směnné kurzy vůči euru	18

INFORMACE ČLENSKÝCH STÁTŮ

2010/C 160/05	Rozhodnutí o reorganizačním opatření týkajícím se společnosti ARFIN Compagnia di Assicurazioni e Riassicurazioni SpA (Oznámení zveřejněné podle článku 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/17/ES ze dne 19. března 2001 o reorganizaci a likvidaci pojišťoven)	19
---------------	---	----

V Oznámení

ŘÍZENÍ TÝKAJÍCÍ SE PROVÁDĚNÍ SPOLEČNÉ OBCHODNÍ POLITIKY

Evropská komise

2010/C 160/06	Oznámení o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu keramických obkládaček pocházejících z Čínské lidové republiky	20
---------------	---	----

JINÉ AKTY

Evropská komise

2010/C 160/07	Oznámení určené osobám, subjektům a orgánům přidáním do seznamu uvedeného v čl. 7 odst. 1 a 3 nařízení Rady (ES) č. 423/2007 o omezujících opatřeních vůči Íránu, na základě nařízení Komise (EU) č. 532/2010	27
---------------	---	----

II

(Sdělení)

SDĚLENÍ ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

EVROPSKÁ KOMISE

Sdělení Komise o nepovinných režimech a standardních hodnotách v režimu udržitelnosti EU pro biopaliva a biokapaliny

(2010/C 160/01)

1. ÚVOD

EU zavedla v roce 2009 nejobsáhlejší a nepokročilejší závazný režim udržitelnosti svého druhu na světě. Směrnice o obnovitelných zdrojích energie ⁽¹⁾ stanoví tato kritéria udržitelnosti pro biopaliva a biokapaliny. Odpovídající kritéria pro biopaliva jsou stanovena ve směrnici o jakosti paliv ⁽²⁾. Použijí se na biopaliva/biokapaliny v EU vyrobené a biopaliva/biokapaliny do EU dovezené. Členské státy jsou zodpovědné za zajištění, že kritéria udržitelnosti budou hospodářskými subjekty splněna, jestliže se biopaliva/biokapaliny zohlední pro účely ⁽³⁾ vyjmenované ve směrnici o obnovitelných zdrojích energie, směrnici o jakosti paliv, Pokynech Společenství ke státní podpoře na ochranu životního prostředí ⁽⁴⁾ a nařízení o CO₂ z osobních automobilů ⁽⁵⁾.

Režim udržitelnosti obsahuje dva nástroje určené ke snížení administrativní zátěže pro hospodářské subjekty:

- 1) možnost použít uznané „nepovinné režimy“ nebo „dvoustranné a mnohostranné dohody“ k prokázání souladu s některými či všemi kritérii udržitelnosti; a
- 2) možnost použít „standardní hodnoty“ stanovené ve směrnici k prokázání souladu s kritériem udržitelnosti pro úspory emisí skleníkových plynů.

Komise může rozhodnout, že nepovinné režimy nebo dvoustranné a mnohostranné dohody uzavřené Uníí obsahují přesné údaje týkající se kritérií udržitelnosti. Komise může přidat standardní hodnoty pro nové výrobní metody pro biopaliva/biokapaliny a existující hodnoty aktualizovat. Toto sdělení nastiňuje, jakým způsobem zamýšlí Komise vykonávat své pravomoci vedoucí k takovým rozhodnutím. Obsahuje informace pro členské státy, třetí země, hospodářské subjekty a nevládní organizace.

Současně s tímto sdělením přijala Komise také sdělení o praktickém uplatňování režimu udržitelnosti EU pro biopaliva a biokapaliny a o pravidlech týkajících se výpočtu pro biopaliva ⁽⁶⁾, které má za úkol usnadnit jednotné uplatňování režimu udržitelnosti.

V tomto sdělení jsou k odkazování na zvláštní ustanovení použita čísla článků směrnice o obnovitelných zdrojích energie. Následující tabulka uvádí, kde najít odpovídající ustanovení pro biopaliva ve směrnici o jakosti paliv. Odkazy na „směrnici“ se v tomto sdělení miní směrnice o obnovitelných zdrojích energie. Tam, kde odpovídající ustanovení obsahuje směrnice o jakosti paliv, vztahují se rovněž na směrnici o jakosti paliv.

Tabulka 1: Články a přílohy, na které se v tomto sdělení odkazuje

Směrnice o obnovitelných zdrojích energie	Směrnice o jakosti paliv
Článek 17: Kritéria udržitelnosti pro biopaliva a biokapaliny	Článek 7b: Kritéria udržitelnosti pro biopaliva

⁽¹⁾ Směrnice 2009/28/ES.

⁽²⁾ Směrnice 98/70/ES ve znění směrnice 2009/30/ES.

⁽³⁾ Podrobnější informace jsou uvedeny v http://ec.europa.eu/energy/renewables/transparency_platform_en.htm

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 82, 1.4.2008, s. 1.

⁽⁵⁾ Nařízení (ES) č. 443/2009.

⁽⁶⁾ Viz str. 8 tohoto Úředního věstníku.

Směrnice o obnovitelných zdrojích energie	Směrnice o jakosti paliv
Článek 18: Ověřování souladu s kritérii udržitelnosti pro biopaliva a biokapaliny	Článek 7c: Ověřování souladu s kritérii udržitelnosti pro biopaliva
Článek 19: Výpočet dopadu skleníkových plynů z biopaliv a biokapalin	Článek 7d: Výpočet emisí skleníkových plynů vznikajících během životního cyklu biopaliv
Článek 24: Platforma pro transparentnost ⁽¹⁾	není zahrnuto ⁽²⁾
Článek 25: Výbory	není zahrnuto
Příloha V: Pravidla pro výpočet dopadů skleníkových plynů z biopaliv, biokapalin a referenčních fosilních paliv	Příloha IV: Pravidla pro výpočet emisí skleníkových plynů vznikajících během životního cyklu biopaliv

⁽¹⁾ Dostupné online na: http://ec.europa.eu/energy/renewables/transparency_platform_en.htm
⁽²⁾ Komise zamýšlí zveřejnit dokumenty, které se týkají směrnice o jakosti paliv, rovněž na webové stránce dotčené směrnice.

2. NEPOVINNÉ REŽIMY

Hospodářské subjekty musejí členskými státy prokázat, že kritéria udržitelnosti týkající se úspor emisí skleníkových plynů, půdy s vysokou hodnotou biologické rozmanitosti a půdy s velkou zásobou uhlíku ⁽¹⁾ byla splněna ⁽²⁾. Mohou tak učinit třemi způsoby:

- 1) poskytnutím údajů příslušným vnitrostátním orgánům v souladu s požadavky, které stanovil daný členský stát („vnitrostátní systém“) ⁽³⁾;
- 2) použitím „nepovinného režimu“, který Komise pro tento účel uznala ⁽⁴⁾;
- 3) v souladu s podmínkami dvoustranné nebo mnohostranné dohody uzavřené mezi Uníí a třetími zeměmi, kterou Komise pro tento účel uznala ⁽⁵⁾.

Nepovinný režim by měl zahrnovat některá nebo všechna kritéria udržitelnosti stanovená směrnicí ⁽⁶⁾. Může také zahrnovat další aspekty udržitelnosti ⁽⁷⁾, které nejsou obsaženy v kritériích stanovených směrnicí ⁽⁸⁾.

Jakmile Komise obdrží žádost o uznání nepovinného režimu, posoudí, zda daný režim splňuje příslušné požadavky. Postup posouzení je stanoven níže.

⁽¹⁾ Čl. 17 odst. 2 až 5.

⁽²⁾ Čl. 18 odst. 1.

⁽³⁾ Čl. 18 odst. 3.

⁽⁴⁾ Čl. 18 odst. 4 druhý pododstavec; čl. 18 odst. 7.

⁽⁵⁾ Čl. 18 odst. 4 první pododstavec; čl. 18 odst. 7.

⁽⁶⁾ Nepovinné režimy by neměly zahrnovat kritéria týkající se zemědělských a environmentálních požadavků a norem pro zemědělce EU (čl. 17 odst. 6). Srovnej oddíl 2.2 sdělení o praktickém uplatňování režimu udržitelnosti.

⁽⁷⁾ Mohly by zde být zahrnuty aspekty uvedené v čl. 18 odst. 4 druhém pododstavci.

⁽⁸⁾ Členské státy však nemohou používat zahrnutí takových aspektů udržitelnosti do nepovinného režimu jako argument pro zamítnutí zohlednit biopaliva/biokapaliny, které nejsou režimem zahrnuty, pokud tato biopaliva/biokapaliny splňují kritéria udržitelnosti stanovená ve směrnici.

2.1 Postup posouzení a uznávání

Pro posouzení režimů Komise hodlá:

- zahájit postup posouzení po obdržení žádosti o uznání,
- posoudit režim bez ohledu na jeho původ, například zda byl vytvořen státem či soukromou organizací,
- posoudit režim bez ohledu na to, zda jiný uznaný režim již pokrývá stejný druh vstupní suroviny, stejnou oblast, atd.,
- posoudit režim s ohledem na kritéria udržitelnosti stanovená směrnicí ⁽⁹⁾ a požadavky na posouzení a uznávání uvedené v následujícím oddíle,
- posoudit, zda režim může rovněž sloužit jako zdroj přesných údajů o dalších aspektech udržitelnosti ⁽¹⁰⁾, které nejsou obsaženy v kritériích udržitelnosti stanovených směrnicí ⁽¹¹⁾.

Pokud je při posouzení prokázáno, že daný režim splňuje kritéria udržitelnosti a požadavky na posouzení a uznávání, hodlá Komise:

- zahájit proces ⁽¹²⁾ vedoucí k přijetí rozhodnutí Komise,

⁽⁹⁾ Předkládající organizace musí uvést, pro jaká kritéria (nebo související aspekty) v čl. 17 odst. 2 až 5 a pro jaké informace v následném rozhodnutí Komise uvedené v čl. 18 odst. 3 třetím pododstavci žádají o uznání.

⁽¹⁰⁾ Srovnej čl. 18 odst. 4 druhý pododstavec. Předkládající organizace musí uvést, zda jsou takové položky v předkládaném režimu zahrnuty.

⁽¹¹⁾ V závislosti na proveditelnosti nemusí Komise toto posouzení provádět okamžitě, ale hodlá s ním začít, jak nejdříve to bude možné.

⁽¹²⁾ Ve spolupráci s Výborem pro udržitelnost biopaliv a biokapalin ustanoveným podle čl. 25 odst. 2.

- uznat režim bez ohledu na jeho původ, například zda byl vytvořen státem či soukromou organizací,
- uznat režim bez ohledu na to, zda jiný uznaný režim již pokrývá stejný druh vstupní suroviny, stejnou oblast, atd.,
- jako obecné pravidlo uznat režim na maximální povolenou dobu pěti let ⁽¹⁾,
- v rozhodnutí upřesnit, jaká část / jaké části kritérií udržitelnosti stanovených směrnici jsou v režimu zahrnuty,
- v rozhodnutí případně upřesnit další aspekty udržitelnosti, o kterých režim obsahuje přesné údaje ⁽²⁾,
- jakmile je dané rozhodnutí zveřejněno v Úředním věstníku, uvést na něj odkaz v rámci platformy pro transparentnost spravované Komisí.

Pokud je při posouzení prokázáno, že daný režim požadavky nesplňuje, Komise o tom náležitě informuje předkládající organizaci.

Pokud nepovinný režim, poté co byl uznán, dozná změn ve svém obsahu způsobem, který by mohl ovlivnit základ pro původní uznání, Komise očekává, že jí takové změny budou sděleny. Komise pak bude moci posoudit, zda je původní uznání stále platné.

2.2 Požadavky na posouzení a uznávání

Nepovinný režim by měl zčásti nebo zcela zahrnovat kritéria udržitelnosti stanovená směrnici ⁽³⁾. Měl by také zahrnovat systém ověřování ⁽⁴⁾. Požadavky na tento systém jsou stanoveny v tomto oddíle.

2.2.1 Správa dokumentace

Podmínkou pro účast v nepovinných režimech by mělo být, že hospodářské subjekty:

- mají ověřitelný systém pro doklady týkající se tvrzení, která činí nebo o která se opírají,
- uchovávají jakékoli doklady po dobu alespoň pěti let, a
- přijmou odpovědnost za přípravu veškerých informací spojených s ověřením takových dokladů.

⁽¹⁾ Čl. 18 odst. 6.

⁽²⁾ Alespoň ve vztahu k aspektům uvedeným v čl. 18 odst. 4 druhém pododstavci.

⁽³⁾ Tamtéž, poznámka pod čarou [15].

⁽⁴⁾ Pojmy „audit/auditor“ a „ověřování/ověřovatel“ jsou v tomto sdělení Komise považovány za zaměnitelné.

Tento ověřitelný systém by obvykle měl být systém jakosti vycházející z bodů 2 a 5.2 Modulu D1 („Zabezpečení kvality výroby“) přílohy II rozhodnutí o společném rámci pro uvádění výrobků na trh ⁽⁵⁾.

2.2.2 Přiměřená úroveň nezávislého auditu

Nepovinný režim by měl obecně zajistit, že hospodářské subjekty podléhají auditu, než jim bude povolena účast v režimu ⁽⁶⁾.

Pro účely tohoto auditu – zvláště pro drobné zemědělce, organizace producentů a družstva – může být použit „skupinový audit“. V takových případech může být ověření všech dotčených jednotek ⁽⁷⁾ provedeno na vzorku jednotek, případně se zohledněním příslušné normy vytvořené k tomuto účelu ⁽⁸⁾. Skupinový audit dodržování kritérií režimu týkajících se půdy je přípustný, pouze pokud dané oblasti leží blízko sebe a mají podobné vlastnosti. Skupinový audit pro účely výpočtu úspor emisí skleníkových plynů je přípustný, pouze pokud mají jednotky podobné výrobní systémy a produkty.

Kromě toho by měl nepovinný režim rovněž zajistit, že vzorek prohlášení předložených v rámci režimu bude pravidelně, alespoň jednou za rok, předmětem retrospektivního auditu ⁽⁹⁾. Ověřovatelé jsou zodpovědní za určení velikosti vzorku, který jim umožní dosáhnout potřebné úrovně spolehlivosti, aby mohli vydat prohlášení o ověření.

Pro oba výše uvedené audity by měl být vybrán ověřovatel, který:

- je externí: audit neprovádí hospodářský subjekt ani režim samotný,
- je nezávislý: auditoři jsou nezávislí na činnosti, kterou kontrolují, a nedochází u nich ke střetu zájmů,
- má všeobecné dovednosti: ověřovací orgán má obecné dovednosti k provádění auditů, a
- má odpovídající specifické dovednosti: auditoři mají dovednosti nezbytné k provádění auditu týkajícího se kritérií režimu.

⁽⁵⁾ Rozhodnutí č. 768/2008/ES.

⁽⁶⁾ Z tohoto pravidla se mohou uplatnit výjimky s ohledem na zvláštní povahu některých režimů (např. režimy sestávající pouze ze standardních hodnot pro výpočty týkající se skleníkových plynů); toto by mělo být jasně vysvětleno při předkládání režimu k uznání.

⁽⁷⁾ Za určení velikosti vzorku, která je nezbytná pro dosažení požadované úrovně spolehlivosti, je zodpovědný ověřovatel.

⁽⁸⁾ Např. Mezinárodní aliance pro sociální a environmentální akreditaci a označování (ISEAL) norma P035, která stanoví společné požadavky pro uznávání skupin producentů.

⁽⁹⁾ Vzorek by měl v každém období zahrnovat jiné hospodářské subjekty.

Nepovinné režimy by měly ve své žádosti o uznání prokázat, jak zajistí, aby tyto podmínky byly při výběru ověřovatele/ověřovatelů splněny. Příklady, jak lze toto prokázání provést, jsou uvedeny v tabulce č. 2.

Doporučuje se, i když to není nezbytné, aby auditori byli akreditováni, je-li to možné a vhodné, pro druh auditu, který mají provést ⁽¹⁾.

Tabulka č. 2: Způsoby, jakými lze prokázat, že ověřovatelé splňují požadavky

Vlastnost ověřovatele	Zahrnuté požadavky
Zkušenost s prováděním auditů v souladu s normou ISO ⁽¹⁾ 19011, která stanoví směrnice pro auditování systému managementu jakosti a/nebo systému environmentálního managementu.	— Nezávislost — Všeobecné dovednosti — Specifické dovednosti související s kritérii směrnice a dalšími environmentálními otázkami
Akreditace podle normy ISO 14065, která stanoví požadavky na orgány validující nebo ověřující skleníkové plyny pro použití v akreditaci nebo jiných formách uznávání ⁽²⁾ .	— Nezávislost — Všeobecné dovednosti — Specifické dovednosti spojené s výroky o skleníkových plynech
Zkušenost s prováděním auditů v souladu s normou ISO 14064-3, která stanoví specifikace s návodem pro validaci a ověření výroků o skleníkových plynech.	— Nezávislost — Všeobecné dovednosti — Specifické dovednosti spojené s výroky o skleníkových plynech
Zkušenost s prováděním auditů v souladu s Mezinárodním standardem pro ověřovací zakázky (ISAE) 3000 týkajícím se ověřovacích zakázek, které nejsou auditem ani prověrkami historických finančních informací.	— Nezávislost — Všeobecné dovednosti
Akreditace podle normy ISO Pokyn 65 ⁽³⁾ , která stanoví všeobecné požadavky na orgány provozující systémy certifikace výrobků ⁽⁴⁾ .	— Nezávislost — Všeobecné dovednosti

⁽¹⁾ International Organization for Standardization (Mezinárodní organizace pro normalizaci).

⁽²⁾ Akreditace podle této normy často současně zahrnuje akreditaci podle zvláštního programu pro skleníkové plyny, jako je evropský systém obchodování s emisemi. V takovém případě se nemusí pro účely této tabulky přihlížet k dodatečným požadavkům daného programu. Nemělo by se k nim přihlížet, pokud jsou v rozporu se směrnicí.

⁽³⁾ Odpovídá evropské normě EN 45011.

⁽⁴⁾ Akreditace podle této normy často současně zahrnuje akreditaci podle zvláštních požadavků týkajících se např. produktu. V takovém případě se nemusí pro účely této tabulky přihlížet k dodatečným požadavkům daného programu. Nemělo by se k nim přihlížet, pokud jsou v rozporu se směrnicí.

Žádosti o uznání předložené Komisi by měly prokázat, že audity budou řádně naplánovány, provedeny a budou o nich řádně podány zprávy. To by mělo zpravidla znamenat, že auditor:

- určí činnosti vykonávané hospodářským subjektem, které souvisejí s kritérii režimu,
- určí příslušné systémy hospodářského subjektu a jeho celkové organizace s ohledem na kritéria režimu a prověří účinné uplatňování příslušných kontrolních systémů,
- stanoví alespoň „omezenou úroveň jistoty“ ⁽²⁾ s ohledem na povahu a složitost činností hospodářského subjektu,
- na základě svých odborných znalostí a informací předložených hospodářským subjektem analyzuje rizika, která by mohla vést k významnému zkresení,

⁽¹⁾ Tuto akreditaci by měli provést členové Mezinárodního fóra pro akreditaci, orgány uvedené v článku 4 nařízení (ES) č. 765/2008 nebo orgány, které mají dvoustrannou dohodu s organizací Evropská spolupráce v akreditaci.

⁽²⁾ „Omezená úroveň jistoty“ znamená snížení rizika na přijatelnou úroveň jako základ pro negativní formu výroku auditora, např. „Na základě našeho posouzení jsme nezjistili žádnou skutečnost, která by nás vedla k přesvědčení, že se v důkazním materiálu nacházejí chyby.“ Zatímco „přiměřená úroveň jistoty“ znamená snížení rizika na přijatelnou úroveň jako základ pro pozitivní formu výroku, např. „Na základě našeho posouzení se v důkazním materiálu nenacházejí významná zkresení.“ (srovnej ISAE 3000).

- sestaví ověřovací plán, který odpovídá analýze rizik a rozsahu a složitosti činností hospodářského subjektu a který definuje, jaké metody odběru vzorků se s ohledem na činnost daného subjektu použijí,
- provede ověřovací plán tak, že shromáždí důkazní materiál v souladu s definovanými metodami odběru vzorků a také všechny příslušný doplňující materiál, o němž se bude ve svém závěrečném výroku opírat,
- než vydá závěrečný výrok o ověření, požádá hospodářský subjekt o poskytnutí jakýchkoli chybějících prvků auditní stopy, o zdůvodnění rozdílů nebo o kontrolu prohlášení či výpočtů.

2.2.3 Systém hmotnostní bilance

Výrobní řetězec biopaliv/biokapalin má zpravidla od pole až po distribuci paliva mnoho článků. Vstupní suroviny jsou často přeměněny na meziprodukt a teprve pak na konečný produkt. Soulad s požadavky směrnice musí být prokázán ve vztahu ke konečnému produktu. K takovému prokázání je třeba učinit prohlášení o použitých surovinách a meziproduktech.

Postup, kterým se vytvoří spojení mezi informacemi a prohlášeními o surovinách či meziproduktech a prohlášeními o konečném produktu, je znám jako zpracovatelský řetězec. Zpracovatelský řetězec zpravidla zahrnuje všechny etapy od výroby vstupních surovin až po uvolnění paliv pro spotřebu. Jako postup pro zpracovatelský řetězec stanoví směrnice systém hmotnostní bilance ⁽¹⁾.

Nepovinný režim by měl vyžadovat, aby ověřování systému hmotnostní bilance bylo provedeno zároveň s ověřováním správnosti dodržování kritérií režimu ⁽²⁾. To by mělo zahrnovat ověřování veškerého důkazního materiálu či systémů používaných za účelem splnění požadavků systému hmotnostní bilance.

Systém hmotnostní bilance je systém ⁽³⁾, v němž „parametry udržitelnosti“ zůstávají spojeny s „dodávkami“. Mezi parametry udržitelnosti patří např.:

- důkaz o souladu s kritérii udržitelnosti stanovenými směrnici, a/nebo
- prohlášení, že použité suroviny byly získány způsobem, který je v souladu s kritérii udržitelnosti týkajícími se půdy stanovenými ve směrnici, a/nebo

⁽¹⁾ Čl. 18 odst. 1.

⁽²⁾ Nepovinný režim to nemusí vyžadovat, pokud zahrnuje pouze jeden článek v řetězci (např. místo produkce suroviny).

⁽³⁾ Podle čl. 18 odst. 1.

- hodnota emisí skleníkových plynů, a/nebo
- popis použité suroviny ⁽⁴⁾, a/nebo
- prohlášení ve znění: „výrobě bylo uznaným nepovinným režimem X uděleno osvědčení typu Y“, atd.

Parametry udržitelnosti by měly obsahovat informaci o zemi původu vstupních surovin, pokud se nejedná o biokapaliny ⁽⁵⁾.

Pokud se dodávky s odlišnými (nebo chybějícími) parametry udržitelnosti smísí ⁽⁶⁾, jednotlivé objemy ⁽⁷⁾ a parametry udržitelnosti každé dodávky zůstávají spojeny se směsí ⁽⁸⁾. Jestliže se směs rozdělí, jakákoli odebraná dodávka může být spojena s jakýmkoli souborem parametrů udržitelnosti ⁽⁹⁾ (doprovázeným objemy), pokud se součet všech dodávek odebraných ze směsi vyznačuje stejnými objemy pro každý soubor parametrů udržitelnosti, které byly ve směsi. Směs může mít jakoukoli formu, při které jsou dodávky obvykle v kontaktu, jako například v nádobě, ve zpracovatelském nebo zásobovacím zařízení nebo lokalitě (definované jako zeměpisná poloha s přesnými hranicemi, kde se mohou produkty smístit).

Bilance v systému může být časově nepřetržitá a v tom případě se požaduje, aby nedošlo ke „schodku“, tedy že by v kterémkoli momentě bylo více udržitelného materiálu odebráno, než bylo přidáno. Jinou možností by bylo dosáhnout bilance během příslušného období a pravidelně ji ověřovat. V obou případech je nezbytné, aby byly zavedena příslušná opatření k zajištění, že bilance je dodržována.

2.3 Netypické nepovinné režimy

Část 2.2 popisuje požadavky, které hodlá Komise posuzovat při uznávání „typického“ nepovinného režimu, který přímo pokrývá jedno či více kritérií směrnice. „Netypické“ režimy mohou mít různou podobu, jako například mapy prokazující, že jisté zeměpisné oblasti splňují, či nespĺňují kritéria, nástroje pro výpočet při hodnocení úspor skleníkových plynů nebo regionální hodnoty skleníkových plynů ze zemědělství spojené s určitou vstupní surovinou. Odpovídající postup posouzení pro tyto režimy určí Komise až po obdržení žádosti o uznání takového

⁽⁴⁾ Např. tvrzení o standardní hodnotě.

⁽⁵⁾ Srovnej čl. 7a odst. 1 písm. a) směrnice o jakosti paliv.

⁽⁶⁾ Pokud se smísí dodávky se stejnými parametry udržitelnosti, přizpůsobí se pouze objem dodávky. Parametry udržitelnosti budou pravděpodobně stejné, jestliže byly použity stejné vstupní suroviny a „standardní hodnoty“ nebo „regionální skutečné hodnoty“.

⁽⁷⁾ Pokud dojde ke zpracování nebo ke ztrátám, přizpůsobí se tomu objem dodávky pomocí příslušných přepočítacích faktorů.

⁽⁸⁾ Pokud tedy parametry zahrnují odlišné hodnoty emisí skleníkových plynů, zůstanou oddělené; k prokázání souladu s požadavky udržitelnosti nelze použít průměr těchto hodnot.

⁽⁹⁾ To znamená, že jestliže je „parametrem udržitelnosti“ popis vstupní suroviny např. „řepkové semeno“, tento parametr může být odlišný od toho, co dodávka fyzicky obsahuje, např. směs oleje z řepkového semena a slunečnicového oleje.

režimu. Komise rozhodne, zda je třeba použít zásady a požadavky uvedené výše, či zda je nezbytné vytvořit odlišné přístupy.

2.4 Aktualizace

Jelikož zkušenosti bude možné získat, teprve až se posuzování rozběhne, bude vhodné přistupovat k němu s jistou flexibilitou. Komise tak může postup, který je zde stanoven, přepracovat na základě získané zkušenosti nebo vývoje na trhu či práce orgánů pro normalizaci. Pokud k tomu dojde, Komise hodlá uvést příslušný odkaz v rámci platformy pro transparentnost.

2.5 Nepovinné režimy pro biokapaliny

Pro biokapaliny nemůže Komise výslovně uzнат nepovinný režim jako zdroj přesných údajů pro kritéria týkající se půdy⁽¹⁾. Nicméně pokud Komise rozhodne, že nepovinný režim obsahuje přesné údaje, co se týče biopaliv, nabádá členské státy, aby přijaly dané režimy také pro biokapaliny.

2.6 Uznávání dvoustranných nebo mnohostranných dohod

Unie může uzavřít dvoustranné nebo mnohostranné dohody s třetími zeměmi, které obsahují ustanovení o kritériích udržitelnosti, jež odpovídají kritériím stanoveným směrnicí⁽²⁾. Jakmile je taková dohoda uzavřena, musí být pro účely směrnice navíc uznána podobným způsobem jako nepovinné režimy⁽³⁾. Pro tento postup je možné zohlednit příslušné části oddílu 2.2.2.

3. STANDARDNÍ HODNOTY

Směrnice obsahuje „standardní hodnoty“, které mohou hospodářské subjekty použít k prokázání souladu s kritériem udržitelnosti pro úspory skleníkových plynů. Měla by se tím snížit administrativní zátěž pro hospodářské subjekty, protože společnosti se budou moci rozhodnout, že namísto výpočtu skutečné hodnoty použijí hodnoty předem definované⁽⁴⁾. Standardní hodnoty jsou stanoveny jako opatrný předpoklad, aby se zabránilo hospodářským subjektům, které standardní hodnoty použijí, předkládat hodnoty lepší, než je jejich hodnota skutečná. Standardní hodnoty lze přizpůsobit technickému a vědeckému pokroku⁽⁵⁾.

3.1 Objasnění výpočtu standardních hodnot

Standardní hodnoty jsou ve směrnici založeny na třech prvcích: souboru vědeckých údajů, metodě stanovené směrnicí⁽⁶⁾; a pravidle pro převádění typických hodnot na hodnoty standardní. Vědecké údaje pro konkrétní způsob výroby biopaliva/

biokapaliny jsou zpracovány podle metody výpočtu typické hodnoty pro tento způsob výroby. Pro převedení typické hodnoty na opatrnou standardní hodnotu se na emise původem ze „zpracování“ použije faktor + 40 %. Na „převahu a distribuci“ se žádný faktor nepoužije, protože přispívají k celkovým emisím pouze malou částí⁽⁷⁾. Faktor se nepoužije ani na „pěstování“, protože v tomto případě se opatrný předpoklad uplatní pomocí určitých omezení v používání standardních hodnot⁽⁸⁾.

3.2 Aktualizace a doplnění standardních hodnot

Vědecké údaje jsou shromažďovány nezávislými odborníky⁽⁹⁾ a zveřejněny na internetové stránce SVS⁽¹⁰⁾. Připomínky k údajům ve formě vědecky podložených tvrzení je třeba zasílat přímo odborníkům, aby údaje mohly být náležitě přezkoumány při příští aktualizaci⁽¹¹⁾.

Směrnice obsahuje:

- „obecné způsoby výroby“, tedy způsoby výroby charakterizované druhem vstupní suroviny a druhem biopaliva/biokapaliny, např. „ethanol z řepy cukrové“, a
- „konkrétní způsoby výroby“, tedy způsoby výroby charakterizované přesnějším popisem než u obecných způsobů, např. „ethanol z pšenice (sláma jako procesní palivo v kogenerační jednotce)“.

Komise hodlá zahrnout standardní hodnoty pro dodatečně obecné způsoby výroby, pokud:

- jsou na trhu EU významné a existuje alespoň jeden takový výrobní podnik / způsob výroby; nebo se jedná o obecný způsob výroby, u kterého se předpokládá, že se jistě začne v blízké budoucnosti v EU používat, a
- jsou k dispozici náležité údaje, které nezávislí odborníci prohlásí za dostatečně kvalitní a spolehlivé.

Pro zavedení konkrétních způsobů výroby hodlá Komise zohlednit dvě dodatečná kritéria, a to:

- zda je rozdíl mezi standardními hodnotami pro konkrétní a obecný způsob výroby dosti významný, a

⁽⁷⁾ Srovnej čl. 19 odst. 7 písm. a).

⁽⁸⁾ Čl. 19 odst. 2 až 4.

⁽⁹⁾ Mezinárodní institut pro životní prostředí a udržitelný rozvoj Společného výzkumného střediska Komise (SVS) jako součást konsorcia JEC (konsorcium složené ze Společného výzkumného střediska Komise, asociace automobilových výrobců pro výzkum a vývoj v Evropě (EUCAR) a evropské organizace společností v oblasti ropného průmyslu pro otázky životního prostředí, zdraví a bezpečnosti při rafinaci (CONCAWE)).

⁽¹⁰⁾ http://re.jrc.ec.europa.eu/bio/html/input_data_ghg.htm Komise hodlá zveřejnit tabulku s výpočty standardních hodnot z těchto údajů v rámci platformy pro transparentnost.

⁽¹¹⁾ Srovnej 83. bod odůvodnění směrnice o obnovitelných zdrojích energie.

⁽¹⁾ Srovnej čl. 18 odst. 4 a v něm uvedenou zmínku o čl. 17 odst. 3 až 5.

⁽²⁾ Mechanismus, kterým Unie uzavírá mezinárodní dohody, je stanoven v článku 218 Smlouvy o fungování Evropské unie.

⁽³⁾ Čl. 18 odst. 4.

⁽⁴⁾ Čl. 19 odst. 1.

⁽⁵⁾ Čl. 19 odst. 7.

⁽⁶⁾ Příloha V část C.

— (v případě, že standardní hodnota úspor emisí skleníkových plynů je u konkrétního způsobu výroby nižší než standardní hodnota pro obecný způsob) zda je dle odhadů alespoň desetina spotřeby EU připadající na dotčený obecný způsob výroby biopaliv/biokapalin vyráběna způsobem vedoucím k emisím vyšším než emise, které představuje standardní hodnota pro tento obecný způsob výroby.

Komise nehodlá zavádět standardní hodnoty pro konkrétní způsoby výroby podle zeměpisného původu určujícího, kde byly vstupní suroviny nebo biopaliva/biokapaliny vyrobeny, ale spíše ve vztahu ke konkrétním postupům, technologiím, atd.

Komise hodlá případně standardní hodnoty aktualizovat/doplňovat každé dva roky od roku 2010 a následně současně s požadovanou zprávou, kterou má předložit v roce 2012 a poté každé dva roky ohledně standardních hodnot budoucích biopaliv⁽¹⁾. Nicméně pokud si to okolnosti vyžádají, aktualizace mohou být provedeny i v mezidobí. V přípravné fázi Komise posoudí, zda jsou podmínky pro zahrnutí konkrétních způsobů výroby tak, jak jsou zde stanoveny, splněny. Zúčastněné strany,

kteří by chtěly navrhnout změny či nové způsoby výroby, by měly postupovat stejným způsobem jako při podávání připomínek k údajům (viz výše).

4. ZÁVĚRY

EU zavedla v roce 2009 nejobsáhlejší a nepokročilejší závazný režim udržitelnosti svého druhu na světě. V tomto sdělení Komise uvádí, jak hodlá v následujících letech postupovat se dvěma nástroji režimu udržitelnosti určenými ke snížení administrativní zátěže pro hospodářské subjekty: za prvé posuzováním a uznáváním nepovinných režimů a dvoustranných či mnohostranných dohod a za druhé doplňováním a aktualizací standardních hodnot. Cílem je usnadnit fungování režimu udržitelnosti. Nepovinné režimy by mohly mít vliv na komoditní trhy i mimo oblast biopaliv a biokapalin a jako vedlejší účinek potenciálně podpořit udržitelnou výrobu zemědělských surovin. Dvoustranné a mnohostranné dohody by měly tomuto cíli dále napomoci. Kromě těchto postupů, které se rozběhly díky nové politice EU v oblasti obnovitelných zdrojů energie, bude Komise rovněž aktivně působit prostřednictvím mezinárodních fór, aby prosazovala kritéria udržitelnosti na globální úrovni.

⁽¹⁾ Hodnoty, které jsou zahrnuty v příloze V části B a E. Srovnej čl. 19 odst. 5.

Sdělení Komise o praktickém provádění režimu udržitelnosti EU pro biopaliva a biokapaliny a o pravidlech týkajících se výpočtu pro biopaliva

(2010/C 160/02)

1. REŽIM UDRŽITELNOSTI PRO BIOPALIVA A BIOKAPALINY EU

V podobě nové politiky EU v oblasti obnovitelné energie představila EU nejkomplexnější a nejmodernější závazný režim udržitelnosti svého druhu na celém světě. Bude platit pro biopaliva a biokapaliny vyrobené v EU, stejně jako pro biopaliva a biokapaliny dovážené. Kritéria udržitelnosti stanoví směrnice o obnovitelných zdrojích energie⁽¹⁾ přijatá v roce 2009. Pro biopaliva jsou odpovídající kritéria stanovena ve směrnici o jakosti paliv⁽²⁾.

Toto sdělení stanoví, jakým způsobem mohou členské státy a hospodářské subjekty v praxi provádět kritéria udržitelnosti a pravidla týkající se výpočtů uvedená ve směrnici o obnovitelných zdrojích energie pro biopaliva. Nemá závazný charakter. Jeho cílem je poskytnout členským státům pomoc a usnadnit shodné provádění kritérií udržitelnosti. Ke sdělení je připojeno sdělení o nepovinných režimech a standardních hodnotách a pokyny Komise pro výpočet zásob uhlíku v půdě.

1.1 Úvod k tomuto sdělení

Kritéria udržitelnosti platí pro biopaliva/biokapaliny vyrobené v EU a pro biopaliva/biokapaliny dovážené.

Členské státy musí zajistit, aby kritéria udržitelnosti byla dodržována, jestliže biopaliva/biokapaliny:

- 1) přispívají k plnění jejich cílů týkajících se obnovitelných zdrojů v rámci směrnice o obnovitelných zdrojích⁽³⁾;

- 2) jsou používány pro účely plnění povinností využívat energii z obnovitelných zdrojů⁽⁴⁾;

- 3) získávají finanční podporu na jejich spotřebu⁽⁵⁾;

- 4) přispívají k plnění cíle směrnice o jakosti paliv, kterým je snížení emisí skleníkových plynů (pouze biopaliva)⁽⁶⁾;

- 5) získávají investiční a/nebo provozní podporu v souladu s pokyny Společenství ke státní podpoře na ochranu životního prostředí (pouze biopaliva)⁽⁷⁾;

- 6) jsou zohledňovány podle ustanovení týkajících se vozidel poháněných alternativním palivem uvedených v nařízení o emisích CO₂ z osobních automobilů (pouze ethanol „E85“)⁽⁸⁾.

Ke sdělení jsou připojeny pokyny Komise pro výpočet zásob uhlíku v půdě⁽⁹⁾ – závazný dokument přijatý v souladu s přílohou V bodem 10 směrnice o obnovitelných zdrojích energie – a sdělení o nepovinných režimech a standardních hodnotách⁽¹⁰⁾.

Při odkazování na konkrétní ustanovení používá toto sdělení číslování článků směrnice o zdrojích obnovitelné energie. V tabulce je uvedeno, kde se odpovídající ustanovení týkající se biopaliv nacházejí ve směrnici o jakosti paliv. Pokud se ve sdělení odkazuje na „směrnici“, rozumí se tím směrnice o obnovitelných zdrojích energie. Pokud obsahuje směrnice o jakosti paliv příslušné ustanovení, platí odkazy stejnou měrou i pro uvedenou směrnici.

Tabulka: Článek a přílohy, na něž se odkazuje v tomto sdělení

Směrnice o obnovitelných zdrojích energie	Směrnice o jakosti paliv
Článek 2: Definice	nezahrnuto
Článek 5: Výpočet podílu energie z obnovitelných zdrojů	nezahrnuto
Článek 17: Kritéria udržitelnosti pro biopaliva a biokapaliny	Článek 7b: Kritéria udržitelnosti pro biopaliva

⁽¹⁾ Článek 17 směrnice 2009/28/ES.

⁽²⁾ Článek 7b směrnice 98/70/ES ve znění směrnice 2009/30/ES.

⁽³⁾ Čl. 17 odst. 1 písm. a). Podle významu pojmu „konečná spotřeba energie“ podle nařízení (ES) č. 1099/2008 sem patří biopaliva používaná v mezinárodní letecké dopravě (pokud jsou prodávána v členském státě), ale nikoli v mezinárodní námořní dopravě.

⁽⁴⁾ Čl. 17 odst. 1 písm. b). Jak je uvedeno v čl. 2 odst. 1 směrnice o obnovitelných zdrojích energie.

⁽⁵⁾ Ustanovení čl. 17 odst. 1 písm. c). Zpravidla součást vnitrostátního režimu podpory.

⁽⁶⁾ Článek 7a směrnice o jakosti paliv.

⁽⁷⁾ Úř. věst. C 82, 1.4.2008, s. 1.

⁽⁸⁾ Ustanovení článku 6 nařízení (ES) č. 443/2009.

⁽⁹⁾ Úř. věst. L 151, 17.6.2010, s. 19.

⁽¹⁰⁾ Viz strana 1 v tomto čísle Úředního věstníku.

Směrnice o obnovitelných zdrojích energie	Směrnice o jakosti paliv
Článek 18: Ověřování souladu s kritérii udržitelnosti pro biopaliva a biokapaliny	Článek 7c: Ověřování souladu s kritérii udržitelnosti pro biopaliva
Článek 19: Výpočet dopadu skleníkových plynů z biopaliv a biokapalin	Článek 7d: Výpočet emisí skleníkových plynů vznikajících během životního cyklu biopaliv
Článek 21: Zvláštní ustanovení týkající se energie z obnovitelných zdrojů v dopravě	nezahrnuto
Článek 24: Platforma pro transparentnost ⁽¹⁾	nezahrnuto ⁽²⁾
Příloha III: Energetický obsah paliv používaných v odvětví dopravy	nezahrnuto
Příloha V: Pravidla pro výpočet dopadů skleníkových plynů z biopaliv, biokapalin a referenčních fosilních paliv	Příloha IV: Pravidla pro výpočet emisí skleníkových plynů vznikajících během životního cyklu biopaliv

(¹) On-line na adrese: http://ec.europa.eu/energy/renewables/transparency_platform/transparency_platform_en.htm
(²) Pokud jsou dokumenty relevantní pro směrnici o jakosti paliv, hodlá je Komise zveřejnit rovněž na webových stránkách směrnice o jakosti paliv.

2. ROZSAH A POUŽITÍ KRITÉRIÍ UDRŽITELNOSTI

Směrnice obsahuje kritéria udržitelnosti týkající se úspor emisí skleníkových plynů ⁽¹⁾, půdy s vysokou hodnotou biologické rozmanitosti ⁽²⁾, půdy s velkou zásobou uhlíku ⁽³⁾ a zemědělských a environmentálních postupů ⁽⁴⁾. Tato kritéria udržitelnosti je nutno splnit pro účely uvedené v oddíle 1. To znamená, že kritéria neplatí pro všechna biopaliva/biokapaliny, ale pouze pro ty, na něž se tyto účely vztahují (i když v současné době se jedná o jejich naprostou většinu).

2.1 Kritéria spojená s úsporami emisí skleníkových plynů a s půdou

Členské státy musí od hospodářských subjektů vyžadovat, aby prokázaly, že u dotčených biopaliv a biokapalin byla splněna kritéria udržitelnosti spojená s úsporami emisí skleníkových plynů a s půdou ⁽⁵⁾. Hospodářské subjekty to mohou udělat třemi způsoby:

- 1) předložením údajů příslušnému vnitrostátnímu orgánu v souladu s požadavky, které členský stát stanovil („vnitrostátní systém“ – všechny členské státy musí disponovat jedním takovým systémem) ⁽⁶⁾;
- 2) použitím „nepovinného režimu“, který pro tento účel Komise uznala ⁽⁷⁾;
- 3) v souladu s podmínkami dvoustranné nebo mnohostranné dohody uzavřené Unií, které Komise pro daný účel uznala ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Ustanovení čl. 17 odst. 2.

⁽²⁾ Ustanovení čl. 17 odst. 3.

⁽³⁾ Ustanovení čl. 17 odst. 4 a 5.

⁽⁴⁾ Ustanovení čl. 17 odst. 6.

⁽⁵⁾ Ustanovení čl. 18 odst. 1.

⁽⁶⁾ Ustanovení čl. 18 odst. 3.

⁽⁷⁾ Ustanovení čl. 18 odst. 4 druhý pododstavec; ustanovení čl. 18 odst. 7.

⁽⁸⁾ Ustanovení čl. 18 odst. 4 první pododstavec; ustanovení čl. 18 odst. 7.

Pro prokázání splnění různých kritérií mohou být použity různé způsoby.

Členské státy musí stanovit, které hospodářské subjekty mají dotyčné informace předkládat. Většina paliv používaných v odvětví dopravy podléhá spotřební dani splatné při propuštění ke spotřebě ⁽⁹⁾. Proto je zřejmou volbou přenesení odpovědnosti za předkládání informací o biopalivech na hospodářský subjekt, který je plátcem daně. V tomto okamžiku by měly být k dispozici informace o kritériích udržitelnosti během celého dodavatelského řetězce u paliva ⁽¹⁰⁾.

U biokapalin a některých biopaliv, např. u těch, která jsou používána u skupin vozidel pro vymezené oblasti nebo v letectví, budou možná potřebná samostatná ustanovení k určení odpovědného hospodářského subjektu.

Členské státy musí od hospodářských subjektů vyžadovat, aby zajistily přiměřenou úroveň nezávislého auditu informací, které předkládají ⁽¹¹⁾. Pokud hospodářské subjekty použijí pro prokázání splnění kritérií udržitelnosti nepovinný režim nebo dvoustrannou/mnohostrannou dohodu, které byly Komisí uznány, je tento požadavek uvedeným uznáním již zajištěn. Pokud se hospodářské subjekty řídí postupem stanoveným ve vnitrostátních právních předpisech, je třeba, aby členské státy vycházely z požadavků na přiměřenou úroveň nezávislého auditu a systému hmotnostní bilance ⁽¹²⁾ uvedeného v oddíle 2.2 sdělení o nepovinných režimech a standardních hodnotách ⁽¹³⁾.

⁽⁹⁾ Srov. směrnici 2008/118/ES a směrnici 2003/96/ES.

⁽¹⁰⁾ Jedinou výjimkou by mohly být emise skleníkových plynů z distribuce paliva (pokud jsou potřebné pro výpočet skutečné hodnoty). V tomto případě by bylo vhodné použít standardní koeficient.

⁽¹¹⁾ Ustanovení čl. 18 odst. 3.

⁽¹²⁾ Ustanovení čl. 18 odst. 1.

⁽¹³⁾ Významný rozdíl spočívá v tom, že v rámci nepovinného režimu by zpravidla měl tento režim zajistit, aby byl audit u hospodářských subjektů proveden před tím, než jim bude umožněno se režimu účastnit. Ve vnitrostátních režimech není tento požadavek nutný, může postačovat, pokud hospodářské subjekty předloží žádosti *ad hoc*.

2.2 Zemědělské a environmentální požadavky a normy pro zemědělce EU ⁽¹⁾

Kritérium týkající se zemědělských a environmentálních požadavků a norem pro zemědělce EU platí pouze pro biopaliva/biokapaliny vyrobené ze surovin pocházejících z EU. Na rozdíl od jiných kritérií se směrnice ověřováním souladu u tohoto kritéria nezabývá ⁽²⁾. Dá se očekávat, že se členské státy mohou při zjišťování, zda zemědělci splňují tyto požadavky, spolehnout na své stávající kontrolní systémy ⁽³⁾. Pokud se na jejich území nacházejí zemědělci, kteří dodávají suroviny pro biopaliva/biokapaliny, ale tyto kontrolní systémy se na ně nevztahují, budou je členské státy do nich muset zahrnout.

Jestliže kontrolní systém odhalí porušení tohoto kritéria, bude muset členský stát zajistit, aby to bylo pro účely uvedené v oddíle 1 zohledněno.

2.3 Dané suroviny

Podle směrnice se „biopalivem“ rozumí kapalné nebo plynné palivo používané pro dopravu a vyráběné z biomasy. „Biokapalinou“ se rozumí kapalné palivo vyráběné z biomasy a používané pro energetické účely jiné než dopravu ⁽⁴⁾. K biokapalinám patří pouze kapalná paliva. To znamená, že kritéria udržitelnosti platí pro bioplyn užívaný pro dopravu, ale nikoli pro bioplyn užívaný k vytápění nebo k výrobě elektřiny.

I když je ve směrnici ⁽⁵⁾ uvedeno mnoho druhů biopaliv, má jejich seznam pouze usnadnit provádění směrnice a není vyčerpávající. Mezi biopaliva a biokapaliny, které mohou přispět k cílům směrnice, se dají počítat i taková, která zde nejsou uvedena.

Má se za to, že termín „biokapaliny“ zahrnuje viskózní kapaliny, jako je použitý stolní olej, živočišné tuky, palmový olej, surový tálový olej a tálový olej smola.

Pokud jde o biopaliva/biokapaliny vyrobené z odpadů a zbytků jiných než ze zemědělství, akvakultury, rybolovu a lesnictví, platí pouze kritérium udržitelnosti týkající se úspor emisí skleníkových plynů ⁽⁶⁾. Popis toho, co tvoří odpad a zbytky, je uveden v oddíle 5. Zbytky ze zemědělství, akvakultury, rybolovu a lesnictví jsou zbytky, které jsou přímo vyprodukovány odvětvím zemědělství, akvakultury, rybolovu a lesnictví. Nepatří do nich zbytky ze souvisejících průmyslových nebo zpracovatelských odvětví.

2.4 Harmonizace kritérií udržitelnosti

Kritéria udržitelnosti uvedená ve směrnici jsou na úrovni Společenství plně harmonizována a byla přijata podle článku 95 Smlouvy o ES (vnitřní trh). Členské státy proto nemohou stanovit další vlastní kritéria pro účely uvedené pod čísly (1)

⁽¹⁾ Ustanovení čl. 17 odst. 6.

⁽²⁾ Srov. čl. 18 odst. 1.

⁽³⁾ Podle článku 22 nařízení (ES) č. 73/2009.

⁽⁴⁾ Článek 2.

⁽⁵⁾ Např. v přílohách III a V.

⁽⁶⁾ Srov. čl. 17 odst. 1.

až (4) v oddíle 1 ⁽⁷⁾. To znamená, že členské státy nemohou pro uvedené účely vyloučit biopaliva/biokapaliny na základě jiných důvodů udržitelnosti než kritérií, která jsou stanovena směrnicí ⁽⁸⁾. Jestliže však jsou některá biopaliva/biokapaliny mnohem výhodnější než jiná a jejich výroba je dražší, mohou vnitrostátní režimy podpory zohlednit jejich vyšší výrobní náklady ⁽⁹⁾.

2.5 Zveřejnění informací o udržitelnosti

Členské státy obdrží od hospodářských subjektů informace o splnění kritérií udržitelnosti. Rovněž obdrží informace o zemi původu všech paliv používaných v odvětví silniční dopravy, fosilních i obnovitelných, a o místě jejich nákupu ⁽¹⁰⁾. Směrnice o obnovitelných zdrojích energie neobsahuje požadavek, aby členské státy informace zveřejňovaly, ale směrnice jim to ani nezakazuje. Komise vyzývá členské státy, které tyto informace zveřejní, aby tak učinily jednotným způsobem pro všechna paliva. Podle názoru Komise by v případě, že se členský stát rozhodne tyto informace zveřejnit, měl být zohledněn možný citlivý charakter, které mohou mít konkrétní informace pocházející z nějaké společnosti z obchodního hlediska.

Komise zveřejní v rámci platformy pro transparentnost informace o biopalivech a biokapalinách, které obdrží od členských států, v souhrnné formě ⁽¹¹⁾.

3. VÝPOČET DOPADU SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ

Směrnice vyžaduje úsporu emisí skleníkových plynů ve výši 35 % (od ledna 2017 by se měla zvýšit na 50 % a od ledna 2018 na 60 % v zařízeních, která zahájila produkci v roce 2017 a později) ⁽¹²⁾. Směrnice obsahuje metodiku pro výpočet této úspory („skutečné hodnoty“) a rovněž „standardní hodnoty“, včetně „rozložených standardních hodnot“, kterou lze použít v některých případech pro prokázání splnění daného kritéria.

3.1 Výjimka vztahující se na zařízení, která byla v provozu ke dni 23. ledna 2008

Biopaliva/biokapaliny vyrobené v zařízeních, která byla v provozu ke dni 23. ledna 2008, nemusí splňovat kritérium týkající se úspory emisí skleníkových plynů do 1. dubna 2013 ⁽¹³⁾, takže např. zařízení na výrobu ethanolu z pšenice, v nichž je při procesu výroby používán lignit, nebo mlýny vyrábějící palmový olej bez zachycování methanu mají čas na úpravu výrobních procesů. Termín „zařízení“ zahrnuje veškerá výrobní zařízení používaná v procesu výroby. Nelze ho však

⁽⁷⁾ Pro účely uvedené pod body (5) a (6) v oddíle 1 není tato otázka relevantní.

⁽⁸⁾ Ustanovení čl. 17 odst. 8.

⁽⁹⁾ Srov. 89. a 95. bod odůvodnění směrnice o obnovitelných zdrojích energie a rovněž pokyny Společenství ke státní podpoře na ochranu životního prostředí.

⁽¹⁰⁾ Ustanovení čl. 7a odst. 1 písm. a) směrnice o jakosti paliv.

⁽¹¹⁾ Ustanovení čl. 18 odst. 3.

⁽¹²⁾ Ustanovení čl. 17 odst. 2.

⁽¹³⁾ Čl. 17 odst. 2 poslední pododstavec.

chápat tak, že zahrnuje i ta výrobní zařízení, která byla případně přidána do výrobního řetězce úmyslně jenom proto, aby bylo možno využít výjimky stanovené v tomto ustanovení. Pokud bylo v provozu nejpozději ke dni 23. ledna 2008 alespoň jedno takové výrobní zařízení používané ve výrobním řetězci, začne se kritérium týkající se 35 % úspory emisí skleníkových plynů uplatňovat až od 1. dubna 2013.

3.2 Standardní hodnoty

Ve směrnici jsou uvedeny „standardní hodnoty“, kterých mohou hospodářské subjekty využít při prokazování splnění kritéria týkajícího se úspor emisí skleníkových plynů⁽¹⁾. Příloha I tohoto sdělení přináší pokyny ohledně toho, kdy lze standardní hodnoty použít, včetně případů, kdy lze kombinovat rozložené standardní hodnoty se skutečnými hodnotami⁽²⁾.

Standardní hodnoty může Komise aktualizovat. Postup aktualizace je uveden ve sdělení o nepovinných režimech a standardních hodnotách.

Ve směrnici jsou rovněž uvedeny „typické hodnoty“ pro emise skleníkových plynů z biopaliv⁽³⁾. Tyto hodnoty nemohou použít hospodářské subjekty, ale mohou je použít členské státy ve svých zprávách o pokroku při podporování a využívání energie z obnovitelných zdrojů, které předkládají Komisi každé dva roky⁽⁴⁾.

3.3 Výpočet skutečné hodnoty

Skutečné hodnoty úspor emisí skleníkových plynů mohou být použity vždy bez ohledu na to, zda existuje standardní hodnota pro dotyčné biopalivo/biokapalinu. Pravidla pro výpočet skutečné hodnoty jsou uvedena v příloze V části C směrnice.

Do výpočtu není nutné zahrnovat údaje, které výsledek ovlivní málo nebo jej neovlivní vůbec, jako např. chemikálie používané při výrobě v malém množství⁽⁵⁾.

Pro výpočet emisí z „pěstování“ umožňuje tato metoda použít jako alternativu ke skutečným hodnotám průměrné hodnoty (pro konkrétní geografické plochy)⁽⁶⁾. To by mohlo být užitečné zejména pro vstupní suroviny, u nichž neexistuje standardní hodnota, a pro ty regiony EU, kde není pro některé vstupní hodnoty použití standardních hodnot povoleno⁽⁷⁾. Členské státy mohou vypracovat seznamy těchto průměrných hodnot; ty mohou být rovněž zahrnuty do nepovinných režimů, které se zabývají dopadem emisí skleníkových plynů⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Příloha V.

⁽²⁾ Je třeba uvést, že při výpočtu (rozložených) standardních hodnot bylo přihlédnuto k přiřazení emisí druhotným produktům.

⁽³⁾ Příloha V.

⁽⁴⁾ Srov. čl. 22 odst. 2.

⁽⁵⁾ Je třeba uvést, že číselné údaje týkající se úspor emisí skleníkových plynů jsou zaokrouhleny na nejbližší procentní hodnotu.

⁽⁶⁾ Srov. přílohu V část C bod 6.

⁽⁷⁾ Srov. čl. 19 odst. 2 a 3.

⁽⁸⁾ Srov. čl. 18 odst. 4.

Komise hodlá v rámci své platformy pro transparentnost zveřejnit příklady výpočtů skutečných hodnot i soubor standardních hodnot spolu s vysvětlivkami; tyto příklady byly získány z datových souborů používaných pro stanovení standardních hodnot a mohly by být použity pro některé z koeficientů užívaných při výpočtu skutečných hodnot.

Další údaje o metodice výpočtu dopadu emisí skleníkových plynů jsou uvedeny v příloze II tohoto sdělení.

4. SPLNĚNÍ KRITÉRIÍ SPOJENÝCH S PŮDOU

Směrnice stanoví kategorie půdy s vysokou hodnotou biologické rozmanitosti⁽⁹⁾. Z této půdy by neměly být suroviny pro výrobu biopaliv/biokapalin odebírány.

Směrnice stanoví kategorie půdy s velkou zásobou uhlíku⁽¹⁰⁾. Jestliže půda spadala v lednu 2008 do jedné z těchto kategorií a nyní už nespadá, neměly by být z této půdy suroviny pro výrobu biopaliv/biokapalin odebírány.

U některých těchto kritérií povoluje směrnice výjimky za předpokladu, že jsou prokázány určité skutečnosti.

Pokud půda spadá do více než jedné z těchto kategorií půdy, platí všechna příslušná kritéria. Udělení výjimky podle jednoho z kritérií neznamená výjimku z ostatních platných kritérií.

4.1 Půda s vysokou hodnotou biologické rozmanitosti

Suroviny by neměly být získávány z původního lesa a jiných (původních) zalesněných ploch, z oblastí určených k účelům ochrany přírody a z vysoce biologicky rozmanitých travních porostů⁽¹¹⁾. Komise hodlá v roce 2010 stanovit kritéria a zeměpisné oblasti, aby bylo možno určit, který travní porost může být považován za vysoce biologicky rozmanitý⁽¹²⁾.

V případě jiného než původního vysoce biologicky rozmanitého travního porostu je možná výjimka, pokud se prokáže, že získávání surovin je nezbytné k uchování statusu travních porostů v dané oblasti. V případě oblastí určených k účelům ochrany přírody je možná výjimka, pokud se prokáže, že produkce surovin nezasáhla do daného účelu ochrany přírody⁽¹³⁾. Komise si je vědoma skutečnosti, že otázkou, jakým způsobem by mělo být prokazování prováděno, se v současné době zabývá CEN (Evropský výbor pro normalizaci).

⁽⁹⁾ Ustanovení čl. 17 odst. 3.

⁽¹⁰⁾ Čl. 17 odst. 4 a 5.

⁽¹¹⁾ Ustanovení čl. 17 odst. 3.

⁽¹²⁾ Dokumenty určené k veřejné konzultaci jsou k dispozici na adrese: http://ec.europa.eu/energy/renewables/consultations/2010_02_08_biodiverse_grassland_en.htm

⁽¹³⁾ Ustanovení čl. 17 odst. 3 písm. b); platí pro oba body i) i ii) tohoto ustanovení.

Ve směrnici je uveden postup, podle nějž mohou být na základě rozhodnutí Komise zohledněny nové oblasti určené k účelům ochrany přírody⁽¹⁾. V současné době nejsou uznány žádné takové oblasti. Jakmile budou přijata rozhodnutí o uznání těchto oblastí, budou příslušné informace předloženy v rámci platformy Komise pro transparentnost.

4.2 Půda s velkou zásobou uhlíku

Suroviny by neměly být získávány z mokřadů, ze souvisle zalesněných ploch, z ploch s porostem koruny tvořícím 10 až 30 % a z rašelinišť – pokud se status půdy změnil oproti jejímu statusu z ledna 2008⁽²⁾.

Pokud jsou tedy suroviny získávány z půdy, která měla status mokřadu⁽³⁾ v lednu 2008 a má jej dosud, kdy jsou suroviny získávány, není použití takovéto suroviny porušením kritéria.

Pojem „status“ odkazuje na fyzické kategorie definované ve směrnici.

I změna ve využívání půdy, která není tímto kritériem podchytena, musí být při výpočtu dopadu emisí skleníkových plynů brána do úvahy (viz příloha II).

4.2.1 Souvisle zalesněné plochy⁽⁴⁾

Před zvážením pojmu „souvisle zalesněná plocha“ je třeba si připomenout, že při výpočtu dopadu skleníkových plynů⁽⁵⁾ je nutno zohlednit každou změnu ve využívání půdy, stejně jako potenciální potřeby, na které je třeba brát ohled v rámci jiných oblastí politiky, než kterými se zabývá tato směrnice.

Pojem „souvisle zalesněná plocha“ je definován ve směrnici jako *půda o rozloze větší než 1 hektar se stromy vyššími než pět metrů a porostem koruny tvořícím více než 30 %, nebo se stromy schopnými dosáhnout těchto limitů in situ*. Nezahrnuje půdu, u níž převažuje zemědělské nebo městské použití⁽⁶⁾.

4.2.2 Plochy s porostem koruny tvořícím 10 až 30 %⁽⁷⁾

U půdy, která je podobná souvisle zalesněným plochám, ale má porost koruny tvořící 10 až 30 %, je výjimka možná, pokud je prokázáno, že dopad emisí skleníkových plynů⁽⁸⁾, včetně veškerých změn od ledna 2008 v zásobě uhlíku dotyčné oblasti,

⁽¹⁾ Ustanovení čl. 17 odst. 3 písm. b) bod ii).

⁽²⁾ Ustanovení čl. 17 odst. 4 a 5.

⁽³⁾ Čl. 17 odst. 4 písm. a).

⁽⁴⁾ Ustanovení čl. 17 odst. 4 písm. b).

⁽⁵⁾ Srov. přílohu II tohoto sdělení.

⁽⁶⁾ Půda využívaná k zemědělským účelům se v tomto kontextu vztahuje na stanoviště stromů v systémech zemědělské produkce, jako např. na ovocných plantážích nebo na plantážích plamy olejné a v zemědělsko-lesnických systémech, kde se plodiny pěstují pod stromovým porostem.

⁽⁷⁾ Čl. 17 odst. 4 písm. c).

⁽⁸⁾ Příloha V část C.

splňuje příslušný práh pro kritérium týkající se úspory emisí skleníkových plynů.

4.2.3 Rašeliniště⁽⁹⁾

U biopaliv/biokapalin vyrobených z biomasy pěstované na půdě, jejíž status byl v lednu 2008 rašeliniště, je výjimka možná, pokud je prokázáno, že:

— půda byla v lednu 2008 zcela odvodněná, nebo

— nebyla od ledna 2008 odvodněna.

To znamená, že u rašeliniště, které bylo částečně odvodněno v lednu 2008, by následné výraznější odvodnění působící na půdu, která ještě nebyla v plné míře odvodněna, bylo porušením daného kritéria.

Rašelina sama o sobě není považována za biomasu⁽¹⁰⁾.

4.3 Prokazování splnění kritérií

Prokazování splnění kritérií spojených s půdou může mít různou formu, včetně leteckých nebo družicových snímků, map, katastrálních údajů/databází⁽¹¹⁾ a průzkumů lokalit.

Prokazování může být „pozitivní“ nebo „negativní“.

Splnění kritéria týkajícího se „původního lesa“ je např. možno prokázat:

— leteckým snímkem plochy, který ukazuje, že je osázena cukrovou třtinou (pozitivní), nebo

— mapou všech původních lesů v dané oblasti, která ukazuje, že k nim tato plocha nepatří (negativní).

Kritéria se týkají statusu půdy v lednu 2008. Použití dřívějších důkazů se však nevylučuje. Pokud je např. prokázáno, že půda byla orná o něco dříve než v roce 2008, třeba v roce 2005, může to dostatečně dokazovat splnění některých nebo všech kritérií spojených s půdou.

Komise hodlá v rámci své platformy pro transparentnost zveřejnit pokyny určené hospodářským subjektům, které se budou týkat určování dotyčných kategorií půdy.

⁽⁹⁾ Ustanovení čl. 17 odst. 5.

⁽¹⁰⁾ Srov. článek 2.

⁽¹¹⁾ Např. integrovaný administrativní a kontrolní systém (IACS) pro společnou zemědělskou politiku EU.

5. PRAVIDLA TÝKAJÍCÍ SE VÝPOČTŮ PRO BIOPALIVA

5.1 Výpočty pro paliva, která částečně pocházejí z neobnovitelných zdrojů

Některá paliva sestávají z obnovitelných materiálů pouze částečně. Pro některé z nich, např. ETBE, uvádí příloha III směrnice, jaký procentní podíl paliva je obnovitelný pro účely plnění cíle ⁽¹⁾. U paliv, která nejsou uvedena v příloze III, včetně paliv vyrobených pružnými postupy, které ne vždy vedou k dodávkám se stejnou skladbou zdrojů, je možno vhodným způsobem analogicky vycházet z pravidla pro elektřinu vyrobenou v hybridních zařízeních: „přínos každého zdroje energie je třeba zohlednit na základě jeho energetického obsahu“ ⁽²⁾.

Pro účely splnění kritéria udržitelnosti týkajícího se úspor emisí skleníkových plynů musí část paliv získaná z biomasy podle předchozího odstavce splňovat příslušný práh. Pro některé, např. ETBE, uvádí směrnice standardní hodnoty.

Procentní podíly uvedené v příloze III směrnice se rovněž použijí při určování toho, zda musí být paliva obsahující biopaliva v prodejních místech označena zvláštním způsobem ⁽³⁾. Např. u benzínu obsahujícího 20 % ETBE by se zvláštní označení nevyžadovalo, protože z obnovitelných zdrojů pochází méně než 10 %.

5.2 Biopaliva, která se započítávají dvakrát

Některá biopaliva se pro účely prokázání splnění cíle 10 % podílu energie ve všech druzích dopravy v roce 2020 a pro splnění vnitrostátních povinností využívat energii z obnovitelných zdrojů započítávají dvakrát ⁽⁴⁾. Všechna ostatní

biopaliva se musí započítávat pouze jednou. Pokud se biopaliva vyrábějí pouze částečně z materiálů, které se započítávají dvakrát, použije se dvojí započtení pouze na tuto část biopaliva ⁽⁵⁾.

Mezi biopaliva, která se započítávají dvakrát, patří biopaliva vyrobená z odpadů a zbytků.

Ve směrnici samotné nejsou uvedeny definice „odpadů“ a „zbytků“. Komise je toho názoru, že tyto pojmy je třeba vykládat v souladu s cíli směrnice:

— pro dvojí započítávání: diverzifikace vstupních surovin ⁽⁶⁾,

— pro metodiku týkající se skleníkových plynů: druhotným produktům, které nebyly cílem výroby (např. sláma v případě produkce pšenice), nejsou přiřazeny žádné emise ⁽⁷⁾.

V této souvislosti se „odpadem“ rozumí jakákoli látka nebo předmět, kterých se držitel zbavuje nebo má v úmyslu se zbavit nebo se od něho požaduje, aby se jich zbavil ⁽⁸⁾. Suroviny, které byly záměrně upraveny tak, aby mohly být započítávány jako odpad (např. přidáním odpadního materiálu k materiálu, který odpadem nebyl), by neměly být pro započtení brány v úvahu.

V této souvislosti se mezi zbytky mohou řadit:

— zbytky ze zemědělství, akvakultury, rybolovu a lesnictví, a

— zbytky ze zpracování.

Zbytkem ze zpracování se rozumí látka, která není konečným produktem, jenž má být přímo vyroben v procesu výroby. Nejedná se o primární cíl výrobního procesu a proces nebyl záměrně upraven pro jeho výrobu.

Mezi zbytky patří například surový glycerin, tálový olej smola a hnůj.

⁽¹⁾ Ustanovení čl. 5 odst. 5.

⁽²⁾ Ustanovení čl. 5 odst. 3.

⁽³⁾ Ustanovení čl. 21 odst. 1.

⁽⁴⁾ Ustanovení čl. 21 odst. 2.

⁽⁵⁾ U této části se jedná o fyzický podíl („systém hmotnostní bilance“ pro kritéria udržitelnosti pro toto ustanovení neplatí).

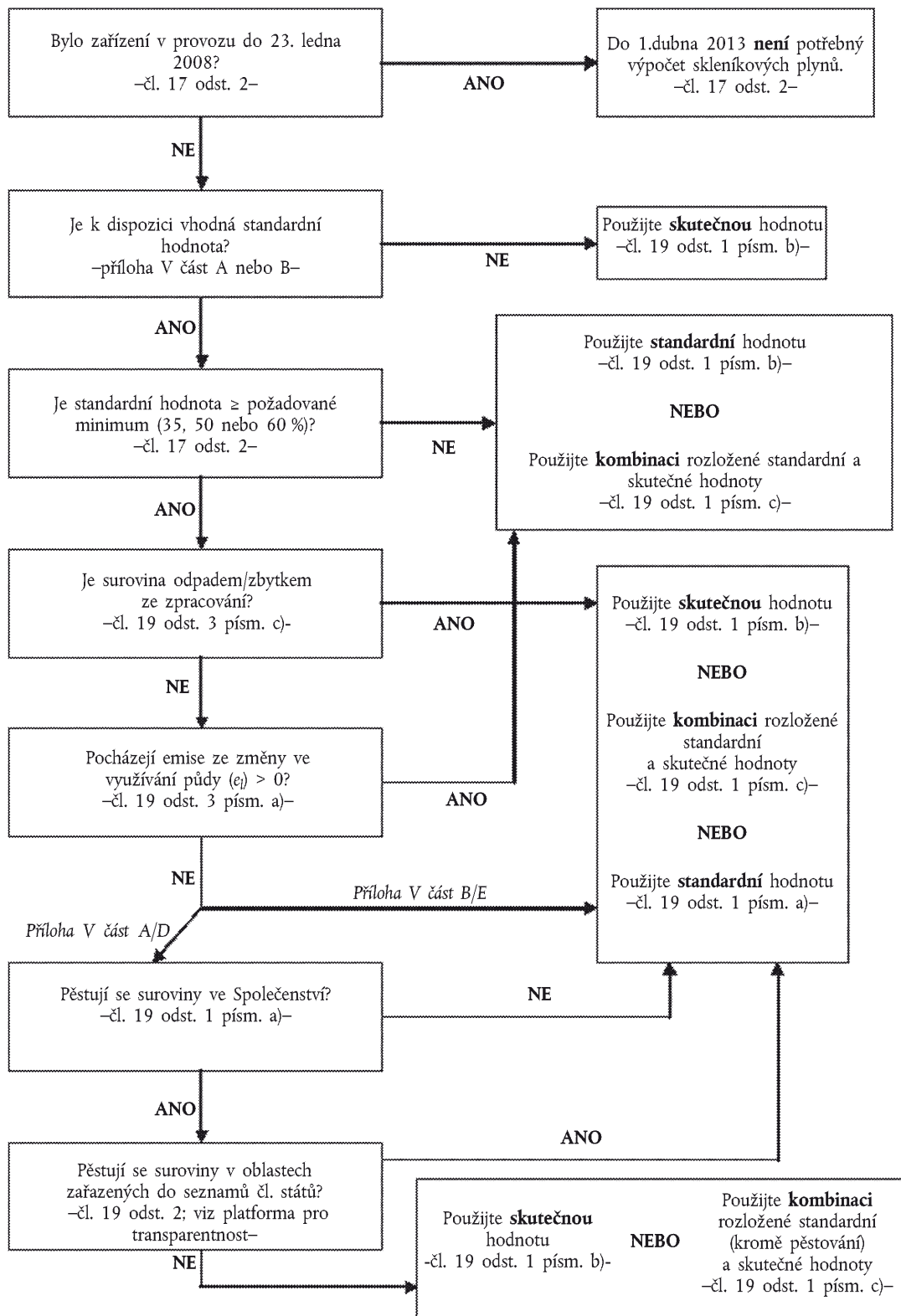
⁽⁶⁾ Srov. 89. bod odůvodnění směrnice o obnovitelných zdrojích energie.

⁽⁷⁾ Srov. přílohu V část C bod 18.

⁽⁸⁾ Včetně materiálů, které musí být staženy z trhu z důvodů zdraví nebo bezpečnosti.

PŘÍLOHA I

Metody výpočtu dopadu skleníkových plynů

PŘÍLOHA II

Metodika výpočtu dopadu skleníkových plynů: další aspekty

Úspora emisí vyvolaná nahromaděním uhlíku v půdě díky zdokonaleným zemědělským postupům (příloha V část C bod 1)

Ke „zdokonaleným zemědělským postupům“ mohou patřit např. tyto postupy:

- přechod k omezené nebo bezorebné kultivaci,
- dokonalejší střídání plodin a/nebo krycí plodiny, včetně hospodaření s posklizňovými zbytky,
- lepší využívání hnojiv nebo statkových hnojiv,
- používání půdních přídatků (např. kompostu).

Úspory emisí vyplývající z těchto zdokonalení mohou být zohledněny, pokud je prokázáno, že se v období, kdy byly dotyčné suroviny pěstovány, zvýšilo množství uhlíku v půdě, nebo pokud byly předloženy spolehlivé a ověřitelné důkazy, že se tato skutečnost dá logicky očekávat (!).

Úspory emisí, pokud jde o g CO_{2eq}/MJ, se mohou vypočítat za použití vzorce uvedeného v bodě 7 metody, přičemž se dělitel „20“ nahradí obdobím (počtem roků) pěstování dotyčných plodin.

Pěstování (bod 6)

Ke vstupním údajům/proměnným, které ovlivňují emise z pěstování surovin, budou zpravidla náležet osivo, palivo, hnojiva, pesticidy, výnos a emise N₂O z pole. V tomto případě se nezohledňuje krátký příjem oxidu uhličitého v rostlinách během koloběhu uhlíku; aby se tento aspekt vyrovnal, nezohledňují se v bodě 13 emise pocházející z použití paliva.

Metodika pro „pěstování“ umožňuje použít jako alternativu ke skutečným hodnotám průměrné hodnoty pro geografické plochy rozsahu menšího než u ploch používaných pro výpočet standardních hodnot. Standardní hodnoty byly (s jednou výjimkou) vypočteny pro celosvětovou úroveň. V EU však směrnice jejich použití omezuje. Omezení se týká oblastí klasifikovaných na úrovni 2 NUTS (²). Z toho vyplývá, že v rámci EU by se měly průměrné hodnoty používat pro oblasti NUTS 2 nebo pro ještě podrobnější úroveň. Podobná úroveň by byla logicky rovněž vhodná mimo EU.

Emise N₂O (bod 6)

Vhodným způsobem, jak zohlednit emise N₂O z půdy, je využití metodiky IPCC, včetně v ní popsanych „přímých“ a „nepřímých“ emisí N₂O (³). Hospodářské subjekty by mohly použít všechny tři úrovně IPCC. Úroveň 3, která se opírá o podrobné měření a/nebo modelování, se zdá být pro výpočet „regionálních“ hodnot pěstování (viz oddíl 3.3 tohoto sdělení) vhodnější než pro jiné výpočty skutečných hodnot.

Změny ve využívání půdy (body 7 a 10)

Pokud jde o změny ve využívání půdy, měly by být chápány jako změny pokryvu půdy mezi šesti kategoriemi půdy používanými IPCC (lesní půda, travní porosty, orná půda, mokřady, osídlená a jiná půda) plus sedmou kategorií trvalých kultur, tj. víceletých plodin, jejichž kmeny se zpravidla nesklízí každoročně, jako jsou např. rychle rostoucí dřeviny pěstované ve výmladkových plantážích nebo palma olejná (⁴). To například znamená, že změna z travního porostu na ornou půdu představuje změnu ve využívání půdy, zatímco změna z jedné plodiny (třeba kukuřice) na jinou (třeba semena řepky) nikoli. K orné půdě patří půda ležící ladem (tj. půda, která zůstává před dalším pěstováním po dobu jednoho roku nebo více let neobdělána). Změna v hospodaření, postupu zpracování půdy nebo způsobu hnojení není považována za změnu ve využívání půdy.

(¹) Tato skutečnost se dá prokázat měřeními obsahu uhlíku v půdě, např. prvním měřením před pěstováním a následnými měřeními v pravidelných intervalech několika let. Než budou k dispozici výsledky druhého měření, dalo by se v takovém případě zvýšení obsahu uhlíku v půdě odhadnout na vhodném vědeckém základě. Po druhém měření by se další měření stala základem pro určení toho, zda dochází ke zvyšování obsahu uhlíku v půdě a v jakém rozsahu.

(²) Ustanovení čl. 19 odst. 2 a 3. Tyto oblasti jsou uvedeny v příloze I nařízení (ES) č. 1059/2003. Interaktivní mapy těchto oblastí jsou k dispozici na internetové stránce: http://ec.europa.eu/eurostat/ramon/nuts/home_regions_en.html

(³) Srov. pokyny IPCC pro národní inventury skleníkových plynů z roku 2006, svazek 4, kapitola 11 http://www.ipcc-nggip.iges.or.jp/public/2006gl/pdf/4_Volume4/V4_11_Ch11_N2O&CO2.pdf

(⁴) Protože tato půda nese rysy jak orné půdy, tak lesní půdy.

V pokynech pro výpočet zásob uhlíku v půdě⁽¹⁾ je podrobně uveden způsob výpočtu. Komise hodlá zveřejnit v rámci své platformy pro transparentnost příklad výpočtu emisí vyvolaných změnami v zásobě uhlíku v důsledku změn ve využívání půdy opatřený vysvětlivkami.

Intenzita emisí z rozvodné soustavy (bod 11)

Směrnice vyžaduje, aby se v „dané oblasti“ použila průměrná intenzita emisí. V případě Evropské unie je nejlogičtější použít průměrné hodnoty z celé EU. Ve třetích zemích, ve kterých jsou sítě často méně propojeny přes hranice, by byl vhodnou volbou národní průměr.

Přidělování energie (body 17 a 18)

U spodní výhřevnosti používané při uplatňování tohoto pravidla by se mělo jednat o spodní výhřevnost celého (druhotného) produktu, nejen o výhřevnost jeho suché části. Mnohdy však v uvedeném případě, zejména u téměř suchých produktů, může být výsledek pouze přibližný.

Vzhledem k tomu, že teplo nemá spodní výhřevnost, nemohou mu být na tomto základě přiřazeny žádné emise.

Emise by neměly být přiřazovány zbytkům zemědělských plodin ani zbytkům ze zpracování, neboť jejich emise jsou až do okamžiku jejich získání považovány za nulové⁽²⁾; rovněž by neměly být emise přiřazovány odpadu. Další informace o odpadu a zbytcích jsou uvedeny v oddíle 5.2.

Přidělování by se mělo uskutečnit bezprostředně poté, co jsou v některém výrobním kroku vyrobeny druhotný produkt (látka, která by šla běžně skladovat nebo s níž by šlo obchodovat) a biopalivo/biokapalina/meziprodukt. Může se jednat o výrobní krok v zařízení, po němž následuje další návazné zpracování některého z produktů. Pokud je však návazné zpracování dotyčného (druhotného) produktu propojeno (prostřednictvím materiálové nebo energetické zpětné smyčky) s předchozí částí zpracování, je systém považován za „rafinérii“⁽³⁾ a přidělení následuje na místech, kde neprobíhá u jednotlivých produktů další návazné zpracování, které je propojeno materiálovou nebo energetickou zpětnou smyčkou s předchozí částí zpracování.

Elektrina z kombinované výroby tepla a elektřiny (KVET) (bod 16)

Obecné pravidlo týkající se rozdělování emisí uvedené v bodě 17 se netýká elektřiny z KVET, pokud se jedná o zařízení poháněné: 1) fosilními palivy; 2) bioenergií, nejde-li o druhotný produkt ze stejného procesu; nebo 3) zbytky zemědělských plodin, i když se jedná o druhotný produkt ze stejného procesu. Namísto toho se pravidlo uvedené v bodu 16 použije takto:

- a) Pokud KVET dodává teplo nejen do procesu k výrobě biopaliva/biokapaliny, ale rovněž pro jiné účely, měla by být velikost zařízení na kombinovanou výrobu tepla a elektřiny pro účely výpočtu fiktivně zmenšena, a to na velikost, která je nezbytná pouze pro dodávku tepla potřebného pro proces k výrobě biopaliva/biokapaliny. U zařízení na kombinovanou výrobu tepla a elektřiny by měl být přiměřeně zmenšen primární výstup elektřiny (fiktivně).
- b) K množství elektřiny zbylému po fiktivní úpravě a po pokrytí skutečné vnitřní energetické potřeby by měl být přiřazen kredit za snižování emisí skleníkových plynů, který by měl být odečten od emisí pocházejících ze zpracování.
- c) Toto k dobru připsané množství se rovná emisím vznikajícím během životního cyklu, které lze připsat výrobě stejného množství elektřiny ze stejného typu paliva v elektrárně.

Referenční fosilní palivo (bod 19)

V současnosti se má pro biopaliva použít jako referenčního fosilního paliva hodnota 83,8 g CO_{2eq}/MJ. Tato hodnota bude nahrazena „poslední skutečnou hodnotou průměrných emisí z fosilní složky benzínu a motorové nafty ve Společenství“, jakmile bude tato informace k dispozici ze zpráv předkládaných podle směrnice o jakosti paliv⁽⁴⁾.

Tato zpráva musí být předkládána každý rok, počínaje zprávou za rok 2011. Pokud ji bude možné vypočítat, zveřejní Komise novou hodnotu pro referenční fosilní palivo v rámci své platformy pro transparentnost a uvede datum, od kterého lze tuto hodnotu považovat za „známou“, a od kterého ji tudíž bude třeba použít. Komise vezme tuto poslední aktualizaci do úvahy při své příští změně typických a standardních hodnot ve směrnici.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 151, 17.6.2010, s. 19.

⁽²⁾ Pokud jsou tyto materiály používány jako vstupní surovina, začínají v okamžiku jejich získání rovněž s nulovými emisemi.

⁽³⁾ Srov. přílohu V část C bod 18 poslední pododstavec.

⁽⁴⁾ Podle článku 7a směrnice o jakosti paliv musí dodavatelé paliva nebo energie (používaných silničními vozidly) určenými členskými státy podávat určenému orgánu zprávu o: 1) celkovém objemu každého typu paliva nebo dodané energie, s udáním místa nákupu a původu; a 2) životním cyklu emisí skleníkových plynů na jednotku energie.

Bez námitek k navrhovanému spojení
(Případ COMP/M.5866 – Sun Capital/Beauty Business)

(Text s významem pro EHP)

(2010/C 160/03)

Dne 15. června 2010 se Komise rozhodla nevznášet proti výše uvedenému oznámenému spojení námítky a prohlásit jej za slučitelné se společným trhem. Základem tohoto rozhodnutí je ustanovení čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 139/2004. Úplné znění rozhodnutí je k dispozici pouze v angličtině a bude zveřejněno poté, co z něj budou odstraněny případné skutečnosti, jež mají povahu obchodního tajemství. Znění tohoto rozhodnutí bude k dispozici:

- v oddílu týkajícím se spojení podniků na internetových stránkách Komise věnovaných hospodářské soutěži (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Tato internetová stránka umožňuje vyhledávat jednotlivá rozhodnutí o spojení podniků, a to podle společnosti, čísla případu, data a indexu hospodářského odvětví,
  - v elektronické podobě na internetových stránkách EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) pod číslem 32010M5866. Stránky EUR-Lex umožňují přístup k evropskému právu po internetu.
-

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

EVROPSKÁ KOMISE

Směnné kurzy vůči euru ⁽¹⁾

18. června 2010

(2010/C 160/04)

1 euro =

měna	směnný kurz	měna	směnný kurz		
USD	americký dolar	1,2372	AUD	australský dolar	1,4249
JPY	japonský jen	112,12	CAD	kanadský dolar	1,2723
DKK	dánská koruna	7,4398	HKD	hongkongský dolar	9,6309
GBP	britská libra	0,83570	NZD	novozélandský dolar	1,7588
SEK	švédská koruna	9,5599	SGD	singapurský dolar	1,7170
CHF	švýcarský frank	1,3745	KRW	jihokorejský won	1 490,51
ISK	islandská koruna		ZAR	jíhoafrický rand	9,3263
NOK	norská koruna	7,8615	CNY	čínský juan	8,4454
BGN	bulharský lev	1,9558	HRK	chorvatská kuna	7,2010
CZK	česká koruna	25,733	IDR	indonéská rupie	11 328,86
EEK	estonská koruna	15,6466	MYR	malajsijský ringgit	4,0221
HUF	maďarský forint	280,05	PHP	filipínské peso	56,783
LTL	litevský litas	3,4528	RUB	ruský rubl	38,3840
LVL	lotyšský latas	0,7076	THB	thajský baht	40,091
PLN	polský zlotý	4,0675	BRL	brazilský real	2,2000
RON	rumunský lei	4,2400	MXN	mexické peso	15,5454
TRY	turecká lira	1,9290	INR	indická rupie	57,1220

⁽¹⁾ Zdroj: referenční směnné kurzy jsou publikovány ECB.

INFORMACE ČLENSKÝCH STÁTŮ

Rozhodnutí o reorganizačním opatření týkajícím se společnosti ARFIN Compagnia di Assicurazioni e Riassicurazioni SpA

(Oznámení zveřejněné podle článku 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/17/ES ze dne 19. března 2001 o reorganizaci a likvidaci pojišťoven)

(2010/C 160/05)

Pojišťovna	ARFIN Compagnia di Assicurazioni e Riassicurazioni SpA. Viale Nazario Sauro 14 20124 Milano MI ITALIA
Datum, vstup v platnost a povaha rozhodnutí	Opatření orgánu ISVAP č. 2795 ze dne 14. dubna 2010 – jmenování komisaře pro dočasnou správu ve smyslu článku 230 předpisu D.Lgs. č. 209/2005.
Příslušné orgány	ISVAP Via del Quirinale 21 00187 Roma RM ITALIA
Dozorčí orgány	ISVAP Via del Quirinale 21 00187 Roma RM ITALIA
Jmenovaný komisař	Dott. Angelo Cremonese Viale Nazario Sauro 14 20124 Milano MI ITALIA
Rozhodné právo	Itálie článek 230 předpisu D.Lgs. č. 209/2005.

Opatření orgánu ISVAP č. 2795 ze dne 14. dubna 2010 ve smyslu článku 230 předpisu Decreto Legislativo č. 209 ze dne 7. září 2005 stanovilo, že Dott. Angelo Cremonese byl jmenován komisařem pro dočasnou správu společnosti ARFIN Compagnia di Assicurazioni e Riassicurazioni SpA se sídlem na adrese Milano, Viale Nazario Sauro 14, a to na maximální dobu dvou (2) měsíců ode dne přijetí tohoto opatření. V důsledku toho se pozastavují funkce správních a dozorčích orgánů společnosti.

V

(Oznámení)

ŘÍZENÍ TÝKAJÍCÍ SE PROVÁDĚNÍ SPOLEČNÉ OBCHODNÍ POLITIKY

EVROPSKÁ KOMISE

Oznámení o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu keramických obkládaček pocházejících z Čínské lidové republiky

(2010/C 160/06)

Komise obdržela podnět podle článku 5 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství⁽¹⁾ (dále jen „základní nařízení“), ve kterém se uvádí, že dovoz keramických obkládaček pocházejících z Čínské lidové republiky je dumpingový, a způsobuje proto výrobnímu odvětví Unie podstatnou újmu.

1. Podnět

Podnět podalo dne 7. května 2010 Evropské sdružení výrobců keramických obkládaček (European Ceramic Tile Manufacturers' Federation) (dále jen „žadatel“) jménem výrobců představujících podstatnou část, v tomto případě více než 30 %, celkové výroby keramických obkládaček v Unii.

2. Výrobek, který je předmětem šetření

Výrobek, který je předmětem tohoto šetření (dále jen „výrobek, který je předmětem šetření“), jsou glazované či neglazované keramické dlaždice a obkládačky, obkládačky pro krby a stěny, glazované či neglazované keramické mozaikové kostky a podobné výrobky, též na podložce.

3. Tvrzení o dumpingu⁽²⁾

Výrobkem označeným za dumpingový je výrobek, který je předmětem šetření, pocházející z Čínské lidové republiky (dále jen „dotčená země“), v současnosti kódů KN 6907 10 00, 6907 90 10, 6907 90 91, 6907 90 93, 6907 90 99, 6908 10 10, 6908 10 90, 6908 90 11, 6908 90 21, 6908 90 29, 6908 90 31, 6908 90 51, 6908 90 91, 6908 90 93, 6908 90 99. Tyto kódy KN se uvádějí pouze pro informaci.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dumping je způsob prodeje vyváženého výrobku (dále jen „dotčený výrobek“) za cenu nižší, než je jeho „běžná hodnota“. Za běžnou hodnotu se obvykle považuje srovnatelná cena „obdobného výrobku“ na domácím trhu země vývozu. Výrazem „obdobný výrobek“ se rozumí výrobek, který je ve všech ohledech podobný dotčenému výrobku, nebo, není-li takový výrobek k dispozici, výrobek, jenž se dotčenému výrobku úzce podobá.

Jelikož je s ohledem na ustanovení čl. 2 odst. 7 základního nařízení Čínská lidová republika považována za zemi bez tržního hospodářství, stanovil žadatel běžnou hodnotu pro dovoz z Čínské lidové republiky na základě ceny v třetí zemi s tržním hospodářstvím, a to ve Spojených státech amerických. Tvrzení o dumpingu vychází ze srovnání takto stanovené běžné hodnoty s vývozními cenami (na úrovni ceny ze závodu) výrobku, který je předmětem šetření, při jeho prodeji na vývoz do Unie.

Na základě toho jsou vypočítaná dumpingová rozpětí pro dotčenou zemi vývozu značná.

4. Tvrzení o újmě

Žadatel poskytl důkazy o tom, že se dovoz výrobku, který je předmětem šetření, z dotčené země celkově zvýšil, a to jak v absolutních hodnotách, tak i co se týče podílu na trhu.

Z přímých důkazů předložených žadatelem vyplývá, že kromě jiných dopadů mají objem a ceny dováženého výrobku, který je předmětem šetření, nepříznivý vliv na množství prodaná výrobním odvětvím Unie a na jeho podíl na trhu, což vede k závažným nepříznivým důsledkům pro celkový výkon výrobního odvětví Unie.

5. Postup

Poněvadž Komise po konzultaci s poradním výborem zjistila, že podnět byl podán výrobním odvětvím Unie nebo jeho jménem a že existuje dostatek důkazů pro zahájení řízení, zahajuje šetření podle článku 5 základního nařízení.

Šetřením se stanoví, zda je výrobek, který je předmětem šetření a který pochází z dotčené země, předmětem dumpingu a zda tento dumping působí výrobnímu odvětví Unie újmu. V případě kladné odpovědi se šetření bude zabývat tím, zda je v zájmu Unie uložit příslušná opatření.

5.1 Postup pro zjištění dumpingu

Vyvázející výrobci⁽³⁾ výrobku, který je předmětem šetření, z dotčené země se vyzývají k účasti na šetření Komise.

5.1.1 Šetření vyvázejících výrobců

5.1.1.1 Země, pro něž se může použít výběr vzorku, například země s velkým počtem vyvázejících výrobců

a) Výběr vzorku

S ohledem na potenciálně velký počet vyvázejících výrobců v dotčené zemi zahrnutých do tohoto řízení a za účelem dokončení šetření v předepsaných lhůtách může Komise omezit okruh vyvázejících výrobců, kteří budou podrobeni šetření, na přiměřený počet, a to výběrem jejich vzorku. Výběr vzorku bude proveden v souladu s článkem 17 základního nařízení.

Aby mohla Komise rozhodnout, zda je výběr vzorku nutný, a pokud ano, vzorek vybrat, žádají se všichni vyvázející výrobci nebo zástupci jednající jejich jménem, aby se Komisi přihlásili. Není-li stanoveno jinak, musí tak tyto strany učinit do 15 dnů ode dne zveřejnění tohoto oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*, a to tím, že Komisi poskytnou o své společnosti nebo společnostech tyto údaje:

- název, adresu, e-mailovou adresu, telefonní a faxová čísla a jméno kontaktní osoby,
- obrat, vyjádřený v místní měně, a objem, vyjádřený v m², výrobku, který je předmětem šetření, prodaného na vývoz do Unie za období šetření od 1. dubna 2009 do 31. března 2010 (dále jen „období šetření“) jednotlivě pro každý ze 27 členských států⁽⁴⁾ a celkem,
- obrat, vyjádřený v místní měně, a objem, vyjádřený v m², výrobku, který je předmětem šetření, prodaného na domácím trhu za období od 1. dubna 2009 do 31. března 2010,

⁽³⁾ Vyvázející výrobce je jakákoliv společnost z dotčené země, která vyrábí a vyváží výrobek, který je předmětem šetření, na trh Unie, ať přímo, nebo prostřednictvím třetí strany, včetně jakékoliv z jejich společností ve spojení, jež se podílejí na výrobě, prodeji na domácím trhu nebo vývozu dotčeného výrobku. Nevyrábějící vývozci obvykle nemají právo na individuální celní sazbu.

⁽⁴⁾ 27 členskými státy Evropské unie jsou: Belgie, Bulharsko, Česká republika, Dánsko, Německo, Estonsko, Irsko, Řecko, Španělsko, Francie, Itálie, Kypr, Lotyšsko, Litva, Lucembursko, Maďarsko, Malta, Nizozemsko, Rakousko, Polsko, Portugalsko, Rumunsko, Slovinsko, Slovensko, Finsko, Švédsko, Spojené království.

— podrobnosti o činnostech společnosti v celém světě, co se týče výrobku, který je předmětem šetření,

— názvy a podrobnosti o činnostech veškerých společností ve spojení⁽⁵⁾, jež se podílejí na výrobě a/nebo prodeji (na vývoz a/nebo v rámci domácího trhu) výrobku, který je předmětem šetření,

— jakékoli další podstatné informace, jež by Komisi napomohly ve výběru vzorku.

Vyvázející výrobci by také měli uvést, zda v případě, že nebudou vybráni do vzorku, chtějí obdržet dotazník a jiné formuláře žádosti, aby je mohli vyplnit, a požádat tak o individuální dumpingové rozpětí v souladu s písmenem b) níže.

Poskytnutím výše uvedených informací společnost vyjadřuje souhlas se svým případným zařazením do vzorku. Je-li společnost vybrána jako součást vzorku, znamená to, že vyplní dotazník a že souhlasí s inspekcí ve svých prostorách za účelem ověření svých odpovědí („inspekce na místě“). Pokud společnost uvede, že se svým případným zařazením do vzorku nesouhlasí, bude její nesouhlas považován za nespolupráci při šetření. Zjištění Komise týkající se nespolupracujících vyvázejících výrobců vycházejí z dostupných údajů a výsledek může být pro dotčenou stranu méně příznivý, než kdyby spolupracovala.

S cílem získat informace, které považuje za nezbytné pro výběr vzorku vyvázejících výrobců, se Komise obrátí také na orgány v dotčené zemi vývozu a může se též obrátit na jakákoli známá sdružení vyvázejících výrobců.

Všechny zúčastněné strany, jež chtějí předložit jakékoli další podstatné informace týkající se výběru vzorku, s výjimkou informací požadovaných výše, tak musí učinit do 21 dnů ode dne zveřejnění tohoto oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*, není-li stanoveno jinak.

⁽⁵⁾ V souladu s článkem 143 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 o provádění celního kodexu Společenství se za osoby ve spojení považují pouze osoby: a) z nichž jedna je členem vedení nebo správní rady podniku druhé osoby a naopak; b) které jsou právně uznanými obchodními partnery; c) které jsou vůči sobě v zaměstnaneckém poměru; d) z nichž jedna přímo nebo nepřímo drží, kontroluje nebo vlastní nejméně 5 % vydaných akcií nebo podílů s hlasovacími právy obou osob; e) z nichž jedna přímo nebo nepřímo kontroluje druhou; f) jež obě přímo nebo nepřímo kontroluje třetí osoba; g) jež společně přímo nebo nepřímo kontrolují třetí osobu; nebo h) které jsou členy jedné rodiny. Osoby se považují za členy jedné rodiny pouze tehdy, jsou-li k sobě v některém z těchto příbuzenských poměrů: i) manželé, ii) rodiče a děti, iii) sourozenci (i nevlastní), iv) prarodiče a vnuci, v) strýc nebo teta a synovec nebo neteř, vi) tchán nebo tchyně a zeť nebo snacha, vii) švagři a švagrové (Úř. věst. L 253, 11.10.1993, s. 1). „Osobou“ se v tomto kontextu rozumí jakákoliv fyzická nebo právnická osoba.

Je-li nutné provést výběr vzorku, mohou být vyvážející výrobci vybráni na základě největšího reprezentativního objemu vývozu do Unie, který může být v době, která je k dispozici, přiměřeně přezkoumán. Komise všem známým vyvážejícím výrobcům, orgánům dotčené země vývozu a sdružením vyvážejících výrobců oznámí, případně prostřednictvím orgánů vyvážející země, společnosti vybrané do vzorku.

Všichni vyvážející výrobci vybraní do vzorku musí předložit vyplněný dotazník do 37 dnů ode dne oznámení o výběru vzorku, není-li stanoveno jinak.

Společnosti, které souhlasily se svým případným zařazením do vzorku, ale nebyly do vzorku vybrány, se považují za spolupracující (dále jen „spolupracující vyvážející výrobci nezařazení do vzorku“). Aniž je dotčeno písmeno b) níže, antidumpingové clo, které může být uloženo na dovoz od spolupracujících vyvážejících výrobců nezařazených do vzorku, nebude vyšší než vážené průměrné dumpingové rozpětí, které bylo zjištěno u dovážejících výrobců zařazených do vzorku.

b) Individuální dumpingové rozpětí pro společnosti nezařazené do vzorku

Spolupracující vyvážející výrobci nezařazení do vzorku mohou podle čl. 17 odst. 3 základního nařízení požádat, aby Komise stanovila jejich individuální dumpingové rozpětí (dále jen „individuální dumpingové rozpětí“). Vyvážející výrobci, kteří chtějí požádat o individuální dumpingové rozpětí, si musí vyžádat dotazník a jiné formuláře žádosti v souladu s písmenem a) výše a vrátit je řádně vyplněné ve lhůtách uvedených níže. Není-li stanoveno jinak, musí být vyplněný dotazník předložen do 37 dnů ode dne oznámení o výběru vzorku. Je nutno zdůraznit, že aby mohla Komise stanovit individuální dumpingové rozpětí pro tyto vyvážející výrobce v zemi bez tržního hospodářství, musí se prokázat, že splňují kritéria pro přiznání zacházení jako v tržním hospodářství nebo alespoň individuálního zacházení, která jsou stanovena v bodě 5.1.2.2 níže.

Vyvážející výrobci, kteří požadují individuální dumpingové rozpětí, by si však měli být vědomi skutečnosti, že se Komise může přesto rozhodnout nestanovit pro ně individuální dumpingové rozpětí, pokud je například počet vyvážejících výrobců tak vysoký, že by takové stanovení znamenalo příliš velké zatížení a bránilo by včasnému ukončení šetření.

5.1.2 Postup týkající se vyvážejících výrobců v dotčené zemi bez tržního hospodářství

5.1.2.1 Výběr země s tržním hospodářstvím

S výhradou ustanovení bodu 5.1.2.2 níže se v souladu s čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení v případě dovozu z Čínské

lidové republiky určí běžná hodnota na základě ceny nebo početně zjištěné hodnoty ve třetí zemi s tržním hospodářstvím. Za tímto účelem vybere Komise vhodnou třetí zemi s tržním hospodářstvím. Komise prozatímně vybrala Spojené státy americké. Zúčastněné strany se vyzývají, aby se vyjádřily k vhodnosti této volby do 10 dnů ode dne zveřejnění tohoto oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

5.1.2.2 Zacházení s vyvážejícími výrobci v dotčené zemi bez tržního hospodářství

Jednotliví vyvážející výrobci v dotčené zemi, kteří se domnívají, že v jejich případě při výrobě a prodeji výrobku, který je předmětem šetření, převažují podmínky tržního hospodářství, mohou v souladu s čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení předložit za tímto účelem řádně odůvodněnou žádost (dále jen „žádost o zacházení jako v tržním hospodářství“). Zacházení jako v tržním hospodářství bude přiznáno, pokud se při posuzování žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství prokáže, že jsou splněna kritéria stanovená v čl. 2 odst. 7 písm. c) základního nařízení⁽⁶⁾. Dumpingové rozpětí vyvážejících výrobců, kterým bylo přiznáno zacházení jako v tržním hospodářství, se vypočítá v rozsahu, v jakém je to možné, a aniž je dotčeno použití dostupných údajů podle článku 18 základního nařízení, za použití jejich vlastní běžné hodnoty a vývozních cen v souladu s čl. 2 odst. 7 písm. b) základního nařízení.

Jednotliví vyvážející výrobci v dotčené zemi mohou také nebo namísto toho požádat o individuální zacházení. Aby jim bylo individuální zacházení přiznáno, musí tito vyvážející výrobci předložit důkazy, že splňují kritéria stanovená v čl. 9 odst. 5 základního nařízení⁽⁷⁾. Dumpingové rozpětí vyvážejících výrobců, kterým bylo přiznáno individuální zacházení, se vypočítá na základě jejich vlastních vývozních cen. Běžná hodnota bude u vyvážejících výrobců, kterým bylo přiznáno individuální zacházení, založena na hodnotách stanovených pro třetí zemi s tržním hospodářstvím, vybranou výše popsáním způsobem.

⁽⁶⁾ Vyvážející výrobci musí zejména prokázat, že: i) obchodní rozhodnutí a náklady reagují na tržní signály bez zásadních zásahů státu, ii) společnosti vedou jednoznačně a jasné účetnictví prověřené nezávislými auditory v souladu s mezinárodními účetními standardy a používané ve všech oblastech, iii) nedochází k žádnému podstatnému zkresení způsobenému bývalým systémem netržního hospodářství, iv) právní úprava úpadku a vlastnictví zaručuje právní jistotu a stabilitu a v) měnové přepočty se provádějí podle tržních směnných kursů.

⁽⁷⁾ Vyvážející výrobci musí zejména prokázat, že: i) v případě plného nebo částečného zahraničního vlastnictví daných podniků nebo společných podniků (joint ventures) mohou vývozci svobodně repatriovat základní kapitál a zisk, ii) vývozní ceny a množství a prodejní a dodací podmínky byly svobodně určeny, iii) většinu akcí nebo podílů vlastní soukromé osoby. Státní úředníci zasedající v představenstvu nebo zastávající hlavní řídicí funkce jsou buď v menšině, nebo musí být prokázáno, že společnost je přesto dostatečně nezávislá na státních zásazích, iv) měnové přepočty se provádějí podle tržních směnných kursů a v) státní zásahy nejsou takového rozsahu, aby umožňovaly obcházení opatření, pokud se jednotlivým vývozčům uloží rozdílné celní sazby.

a) Zacházení jako v tržním hospodářství

Komise zašle formuláře žádostí o zacházení jako v tržním hospodářství všem vyvážejícím výrobcům v dotčené zemi vybraným do vzorku a spolupracujícím vyvážejícím výrobcům nezařazeným do vzorku, kteří chtějí požádat o individuální dumpingové rozpětí, všem známým sdružením vyvážejících výrobců, jakož i orgánům dotčené země.

Není-li stanoveno jinak, měli by všichni vyvážející výrobci, kteří žádají o zacházení jako v tržním hospodářství, předložit vyplněný formulář žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství do 15 dnů ode dne oznámení o výběru vzorku nebo o rozhodnutí, že vzorek nebude vybrán.

b) Individuální zacházení

Chtějí-li požádat o individuální zacházení, měli by vyvážející výrobci v dotčené zemi, kteří byli vybráni do vzorku, a spolupracující vyvážející výrobci nezařazení do vzorku, kteří chtějí požádat o individuální dumpingové rozpětí, předložit formulář žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství s řádně vyplněnými oddíly, které se týkají individuálního zacházení, do 15 dnů ode dne oznámení o výběru vzorku, není-li stanoveno jinak.

5.1.3 Šetření dovozců, kteří nejsou ve spojení⁽⁸⁾ ⁽⁹⁾

S ohledem na potenciálně velký počet dovozců, kteří nejsou ve spojení, zahrnutých do tohoto řízení a za účelem dokončení šetření v předepsaných lhůtách může Komise omezit okruh těchto dovozců, kteří budou podrobeni šetření, na přiměřený počet, a to výběrem jejich vzorku. Výběr vzorku bude proveden v souladu s článkem 17 základního nařízení.

Aby mohla Komise rozhodnout, zda je výběr vzorku nutný, a pokud ano, vzorek vybrat, žádají se všichni dovozci, kteří nejsou ve spojení, nebo zástupci jednající jejich jménem, aby se Komisi přihlásili. Není-li stanoveno jinak, měly by tak tyto strany učinit do 15 dnů ode dne zveřejnění tohoto oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*, a to tím, že Komisi poskytnou o své společnosti nebo společnostech tyto údaje:

- název, adresu, e-mailovou adresu, telefonní a faxová čísla a jméno kontaktní osoby,
- podrobnosti o činnostech společnosti, co se týče výrobku, který je předmětem šetření,
- celkový obrat za období od 1. dubna 2009 do 31. března 2010,

⁽⁸⁾ Do vzorku mohou být zařazeni pouze dovozci, kteří nejsou ve spojení s vyvážejícími výrobci. Dovožci, kteří jsou ve spojení s vyvážejícími výrobci, musí pro tyto vyvážející výrobce vyplnit přílohu 1 dotazníku. Definice strany ve spojení viz poznámka pod čarou 5.

⁽⁹⁾ Údaje poskytnuté dovozci, kteří nejsou ve spojení, lze použít také v souvislosti s jinými aspekty tohoto šetření, než je zjištění dumpingu.

— objem, vyjádřený v m², a hodnotu, vyjádřenou v eurech, dovozu výrobku, který je předmětem šetření, pocházejícího z Čínské lidové republiky na trh Unie a jeho dalšího prodeje na trhu Unie za období od 1. dubna 2009 do 31. března 2010,

— názvy a podrobnosti o činnostech veškerých společností ve spojení⁽¹⁰⁾, jež se podílejí na výrobě a/nebo prodeji výrobku, který je předmětem šetření,

— jakékoli další podstatné informace, jež by Komisi napomohly ve výběru vzorku.

Poskytnutím výše uvedených informací společnost vyjadřuje souhlas se svým případným zařazením do vzorku. Je-li společnost vybrána jako součást vzorku, znamená to, že vyplní dotazník a že souhlasí s inspekci ve svých prostorách za účelem ověření svých odpovědí („inspekce na místě“). Pokud společnost uvede, že se svým případným zařazením do vzorku nesouhlasí, bude její nesouhlas považován za nespolečenský při šetření. Zjištění Komise týkající se nespolečenský dovozců vycházejí z dostupných údajů a výsledek může být pro dotčenou stranu méně příznivý, než kdyby spolupracovala.

S cílem získat informace, které považuje za nezbytné pro výběr vzorku dovozců, kteří nejsou ve spojení, se Komise také může obrátit na jakákoli známá sdružení dovozců.

Všechny zúčastněné strany, jež chtějí předložit jakékoli další podstatné informace týkající se výběru vzorku, s výjimkou informací požadovaných výše, tak musí učinit do 21 dnů ode dne zveřejnění tohoto oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*, není-li stanoveno jinak.

Je-li nutné provést výběr vzorku, mohou být dovozci vybráni na základě největšího reprezentativního objemu prodeje dotčeného výrobku v Unii, který může být v době, která je k dispozici, přiměřeně přezkoumán. Komise všem známým dovozcům, kteří nejsou ve spojení, a sdružením dovozců oznámí společnosti vybrané do vzorku.

S cílem získat informace, které pro své šetření považuje za nezbytné, zašle Komise dotazníky dovozcům, kteří nejsou ve spojení, zařazeným do vzorku a jakémukoli známému sdružení dovozců. Není-li stanoveno jinak, musí tyto strany předložit vyplněný dotazník do 37 dnů ode dne oznámení o výběru vzorku. Vyplněný dotazník musí obsahovat informace mimo jiné o struktuře a činnostech jejich společnosti nebo společností v souvislosti s výrobkem, který je předmětem šetření, a o prodeji výrobku, který je předmětem šetření.

⁽¹⁰⁾ Viz poznámka pod čarou č. 5.

5.2 Postup pro zjištění újmy

Újmou se rozumí podstatná újma výrobnímu odvětví Unie, její hrozba nebo závažné zpoždění při zavádění některého výrobního odvětví Unie. Zjištění újmy je založeno na skutečných důkazech a zahrnuje objektivní stanovení objemu dumpingového dovozu, jeho účinku na ceny obdobných výrobků na trhu Unie a následného účinku tohoto dovozu na výrobní odvětví Unie. S cílem stanovit, zda je výrobnímu odvětví Unie působena podstatná újma, se výrobci výrobku v Unii, který je předmětem šetření, vyzývají k účasti na šetření Komise.

5.2.1 Šetření výrobců v Unii

S ohledem na potenciálně velký počet výrobců v Unii zahrnutých do tohoto řízení a za účelem dokončení šetření v předepsaných lhůtách může Komise omezit okruh výrobců v Unii, kteří budou podrobena šetření, na přiměřený počet, a to výběrem jejich vzorku. Výběr vzorku bude proveden v souladu s článkem 17 základního nařízení.

Aby mohla Komise rozhodnout, zda je výběr vzorku nutný, a pokud ano, vzorek vybrat, žádají se všichni výrobci v Unii nebo zástupci jednající jejich jménem, aby se Komisi přihlásili. Uvedené strany tak mají učinit do 15 dnů ode dne zveřejnění tohoto oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*, není-li stanoveno jinak, a to tak, že Komisi poskytnou o své společnosti nebo společnostech tyto údaje:

- název, adresu, e-mailovou adresu, telefonní a faxová čísla a jméno kontaktní osoby,
- podrobnosti o činnostech společnosti v celém světě, co se týče výrobku, který je předmětem šetření,
- hodnotu, vyjádřenou v eurech, prodeje výrobku, který je předmětem šetření, na trhu Unie, za období od 1. dubna 2009 do 31. března 2010,
- objem, vyjádřený v m², prodeje výrobku, který je předmětem šetření, na trhu Unie za období od 1. dubna 2009 do 31. března 2010,
- objem, vyjádřený v m², výroby výrobku, který je předmětem šetření, za období od 1. dubna 2009 do 31. března 2010,
- objem, vyjádřený v m², dovozu výrobku, který je předmětem šetření, vyrobeného v dotčené zemi, do Unie za období od 1. dubna 2009 do 31. března 2010, je-li to relevantní,

- názvy a podrobnosti o činnostech veškerých společností ve spojení⁽¹⁾, jež se podílejí na výrobě a/nebo prodeji výrobku, který je předmětem šetření (bez ohledu na to, zda je vyráběn v Unii nebo v dotčené zemi),
- jakékoli další podstatné informace, jež by Komisi napomohly ve výběru vzorku.

Pokud již byly některé z těchto informací poskytnuty útvarům Komise pro ochranu obchodu, společnost je nemusí poskytovat znovu. Přihlášením a poskytnutím výše uvedených informací souhlasí společnost se svým případným zařazením do vzorku. Je-li společnost vybrána jako součást vzorku, znamená to, že vyplní dotazník a že souhlasí s inspekcí ve svých prostorách za účelem ověření svých odpovědí („inspekce na místě“). Pokud společnost uvede, že se svým případným zařazením do vzorku nesouhlasí, bude její nesouhlas považován za nespolupráci při šetření. Zjištění Komise, pokud jde o nespolupracující výrobce v Unii, vycházejí z dostupných údajů a výsledek může být pro dotčenou stranu méně příznivý, než kdyby spolupracovala.

S cílem získat informace, které považuje za nezbytné pro výběr vzorku výrobců v Unii, se může Komise obrátit také na jakákoli známá sdružení výrobců v Unii.

Všechny zúčastněné strany, jež chtějí předložit jakékoli další podstatné informace týkající se výběru vzorku, s výjimkou informací uvedených výše, tak musí učinit do 21 dnů ode dne zveřejnění tohoto oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*, není-li stanoveno jinak.

Je-li nutné provést výběr vzorku, mohou být výrobci v Unii vybráni na základě největšího reprezentativního objemu prodeje v Unii, který může být v době, která je k dispozici, přiměřeně přezkoumán. Komise všem známým výrobcům v Unii a sdružením výrobců v Unii oznámí společnosti vybrané do vzorku.

S cílem získat informace, které pro své šetření považuje za nezbytné, zašle Komise dotazníky výrobcům v Unii zařazeným do vzorku a jakémukoliv známému sdružení výrobců v Unii. Není-li stanoveno jinak, musí tyto strany předložit vyplněný dotazník do 37 dnů ode dne oznámení o výběru vzorku. Vyplněný dotazník musí obsahovat informace mimo jiné o struktuře, finanční situaci a činnostech jejich společnosti nebo společností v souvislosti s výrobkem, který je předmětem šetření, a o nákladech na výrobu a o prodeji výrobku, který je předmětem šetření.

⁽¹⁾ Viz poznámku pod čarou č. 5.

5.3 Postup pro posouzení zájmu Unie

Pokud bude existence dumpingu a jím působené újmy zjištěna, bude v souladu s článkem 21 základního nařízení rozhodnuto, zda by přijetí antidumpingových opatření nebylo v rozporu se zájmem Unie. Výrobci v Unii, dovozci a jejich reprezentativní sdružení, uživatelé a jejich reprezentativní sdružení, dodavatelé a jejich reprezentativní sdružení a reprezentativní organizace spotřebitelů se vyzývají, aby se přihlásili do 15 dnů ode dne zveřejnění tohoto oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*, není-li stanoveno jinak. Aby se mohly zúčastnit šetření, musí reprezentativní organizace spotřebitelů v téže lhůtě prokázat, že existuje objektivní souvislost mezi jejich činností a výrobkem, který je předmětem šetření.

Strany, které se přihlásí ve výše uvedené lhůtě, mohou sdělit Komisi informace o tom, zda uložení opatření není v rozporu se zájmem Unie, do 37 dnů ode dne zveřejnění tohoto oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*, není-li stanoveno jinak. Tyto informace mohou být poskytnuty buď vyplněním dotazníku vypracovaného Komisí nebo ve volném formátu tak, aby pokud možno zahrnoval témata, jež obsahuje dotazník. V každém případě budou informace předložené podle článku 21 zohledněny pouze tehdy, budou-li v době předložení doloženy věcnými důkazy.

5.4 Jiná písemná podání

S výhradou ustanovení tohoto oznámení se všechny zúčastněné strany vyzývají, aby oznámily svá stanoviska, předložily informace a poskytly příslušné důkazy. Není-li stanoveno jinak, měla by Komise tyto informace a důkazy obdržet do 37 dnů ode dne zveřejnění tohoto oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

5.5 Možnost slyšení útvary Komise, které provádějí šetření

Všechny zúčastněné strany mohou požádat o slyšení u útvarů Komise provádějících šetření. Jakákoli žádost o slyšení by měla být podána písemně s uvedením důvodů žádosti. Žádost o slyšení ohledně záležitostí týkajících se počáteční fáze šetření musí být podána do 15 dnů ode dne zveřejnění tohoto oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*. Později by měly být žádosti o slyšení předkládány v jednotlivých lhůtách stanovených Komisí v rámci její komunikace se zúčastněnými stranami.

5.6 Postup pro písemná podání, zasílání vyplněných dotazníků a korespondenci

Všechna podání zúčastněných stran, včetně informací poskytnutých pro výběr vzorků, vyplněných formulářů žádosti o zacházení jako v tržním hospodářství, vyplněných dotazníků a jejich aktualizací, musí být předložena písemně v tištěné i elektronické podobě a musí v nich být uveden název, poštovní a e-mailová adresa a telefonní a faxová čísla zúčastněné strany. Pokud zúčastněná strana nemůže z technických důvodů poskytnout svá podání a žádosti v elektronické podobě, musí o tom neprodleně informovat Komisi.

Všechna písemná podání zúčastněných stran, včetně informací vyžadovaných tímto oznámením, vyplněných dotazníků a korespondence, pro které je vyžadováno důvěrné zacházení, se označí poznámkou „Limited“⁽¹²⁾.

Zúčastněné strany, které sdělily informace označené poznámkou „Limited“, mají podle čl. 19 odst. 2 základního nařízení předložit jejich výtah, který nemá důvěrnou povahu a který se označí poznámkou „For inspection by interested parties“. Tento výtah by měl být natolik podrobný, aby umožňoval přiměřené pochopení podstaty důvěrně sdělených informací. Pokud zúčastněná strana, která sdělila důvěrné informace, nepředloží v požadovaném formátu a kvalitě jejich výtah, který nemá důvěrnou povahu, nemusí se k takovým důvěrným informacím přihlídnout.

Korespondenční adresa Evropské komise, generálního ředitelství pro obchod, ředitelství H:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate H
Office: N-105 04/092
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Fax +32 22979805

E-mail: trade-ad-ceramic-tiles-china@ec.europa.eu

6. Nedostatečná spolupráce

Pokud zúčastněná strana odmítne umožnit přístup k nezbytným informacím nebo je neposkytne v příslušné lhůtě nebo pokud klade závažným způsobem překážky šetření, mohou podle článku 18 základního nařízení prozatímní nebo konečná pozitivní nebo negativní zjištění vycházet z dostupných údajů.

Pokud se zjistí, že zúčastněná strana předložila nepravdivé nebo zavádějící informace, nemusí se k nim přihlídnout a lze vycházet z dostupných údajů.

Nespolupracuje-li zúčastněná strana vůbec nebo spolupracuje-li jen částečně, a zjištění se proto podle článku 18 základního nařízení zakládají na dostupných údajích, může to vést k výsledku, který pro ni bude méně příznivý, než kdyby spolupracovala.

⁽¹²⁾ Jde o důvěrný dokument podle článku 19 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 (Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 51) a článku 6 Dohody WTO o provádění článku VI dohody GATT z roku 1994 (antidumpingová dohoda). Je to také chráněný dokument podle článku 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43).

7. Úředník pro slyšení

Zúčastněné strany mohou požádat o intervenci úředníka pro slyšení z GR pro obchod. Úředník pro slyšení slouží jako prostředník mezi zúčastněnými stranami a útvary Komise provádějícími šetření. Úředník pro slyšení přezkoumává žádosti o přístup ke spisu, spory ohledně důvěrné povahy dokumentů, žádosti o prodloužení lhůt a žádosti třetích stran o slyšení. Úředník pro slyšení může uspořádat slyšení jednotlivé zúčastněné strany a působit jako prostředník, aby bylo zajištěno úplné uplatnění práva zúčastněných stran na obhajobu.

Žádost o slyšení u úředníka pro slyšení by měla být podána písemně s uvedením důvodů žádosti. Žádost o slyšení ohledně záležitostí týkajících se počáteční fáze šetření musí být podána do 15 dnů ode dne zveřejnění tohoto oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*. Později musí být žádosti o slyšení předkládány v jednotlivých lhůtách stanovených Komisí v rámci její komunikace se zúčastněnými stranami.

Úředník pro slyšení rovněž umožní uspořádání slyšení pro strany, při němž budou moci vyjádřit svá stanoviska a předložit protiargumenty týkající se mimo jiné otázek dumpingu, újmy, příčinné souvislosti a zájmu Unie. Takové

slyšení by se zpravidla konalo nejpozději na konci čtvrtého týdne po oznámení prozatímních zjištění.

Další informace a kontaktní údaje naleznou zúčastněné strany na internetových stránkách úředníka pro slyšení na internetové stránce GR pro obchod: (http://ec.europa.eu/trade/issues/respectrules/ho/index_en.htm).

8. Časový rozvrh šetření

Podle čl. 6 odst. 9 základního nařízení bude šetření ukončeno do 15 měsíců ode dne zveřejnění tohoto oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*. V souladu s čl. 7 odst. 1 základního nařízení je možné uložit prozatímní opatření nejpozději do 9 měsíců ode dne zveřejnění tohoto oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

9. Zpracování osobních údajů

S veškerými osobními údaji shromážděnými v rámci tohoto šetření bude nakládáno v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů⁽¹³⁾.

⁽¹³⁾ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

JINÉ AKTY

EVROPSKÁ KOMISE

Oznámení určené osobám, subjektům a orgánům přidáním do seznamu uvedeného v čl. 7 odst. 1 a 3 nařízení Rady (ES) č. 423/2007 o omezujících opatřeních vůči Íránu, na základě nařízení Komise (EU) č. 532/2010

(2010/C 160/07)

1. Společný postoj Rady 2007/140/SZBP⁽¹⁾ stanoví kromě jiných opatření zmrazení prostředků a hospodářských zdrojů fyzických nebo právnických osob, subjektů nebo orgánů, uvedených v příloze rezoluce Rady bezpečnosti OSN 1731 (2006), a dalších osob, subjektů a orgánů označených Radou bezpečnosti OSN nebo příslušným výborem Rady bezpečnosti v souladu s odstavcem 12 rezoluce Rady bezpečnosti OSN 1737 (2006) a odstavcem 7 Rady bezpečnosti OSN 1803 (2008).

2. Rada bezpečnosti OSN dne 9. června 2010 rozhodla označit podle těchto odstavců jednu fyzickou osobu a 40 právnických osob, subjektů nebo orgánů. Dotyčné fyzické a právnické osoby, subjekty a orgány mohou kdykoli OSN spolu s podpůrnou dokumentací předložit žádost o přezkoumání rozhodnutí týkající se jejich označení. Žádost je třeba zaslat na adresu:

United Nations — Focal point for delisting
Security Council Subsidiary Organs Branch
Room S-3055 E
New York, NY 10017
UNITED STATES OF AMERICA

Bližší informace viz: <http://www.un.org/sc/committees/dfp.shtml>

3. V návaznosti na rozhodnutí OSN uvedená v bodu 2 přijala Komise nařízení (EU) č. 532/2010⁽²⁾, kterým se mění příloha IV nařízení Rady (ES) č. 423/2007 o omezujících opatřeních vůči Íránu⁽³⁾.

Z tohoto důvodu se na dotyčné fyzické a právnické osoby, subjekty a orgány vztahují následující opatření podle nařízení (ES) č. 423/2007:

a) zmrazení prostředků a hospodářských zdrojů, které jim patří, které vlastní, mají v držení či kontrolují, a zákaz zpřístupňovat jim nebo zpřístupňovat v jejich prospěch prostředky a hospodářské zdroje, ať přímo či nepřímo (čl. 7 odst. 1 a 3);

a

b) zákaz účastnit se vědomě a úmyslně činností, jejichž cílem nebo důsledkem je přímé či nepřímé obcházení opatření podle písmena a) výše.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 61, 28.2.2007, s. 49.

⁽²⁾ Úř. věst. L 154, 18.6.2010, s. 5.

⁽³⁾ Úř. věst. L 103, 20.4.2007, s. 1.

4. Fyzické nebo právnické osoby, subjekty a orgány přidané do přílohy IV nařízení Rady (ES) č. 423/2007 prostřednictvím nařízení (EU) č. 532/2010 a podle rozhodnutí OSN ze dne 9. června 2010 mohou Komisi sdělit své stanovisko k zahrnutí svých jmen do seznamu. Toto sdělení je třeba zaslat na adresu:

European Commission
'Restrictive measures'
Rue de la Loi/Wetstraat 200
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

5. Příslušné fyzické a právnické osoby, subjekty a orgány se rovněž upozorňují na to, že mohou nařízení (EU) č. 532/2010 napadnout u Tribunálu Evropské unie, a to v souladu s podmínkami stanovenými v čl. 263 odst. 4 a 6 Smlouvy o fungování Evropské unie.

6. S osobními údaji fyzických osob, jichž se týkají seznamy podle nařízení (EU) č. 532/2010, bude nakládáno v souladu s pravidly stanovenými nařízením (ES) č. 45/2001 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů⁽¹⁾. Veškeré žádosti, např. o další informace nebo v souvislosti s výkonem práv podle nařízení (ES) č. 45/2001 je třeba zaslat Komisi na adresu uvedenou výše v bodu 4.

7. Pro pořádek se fyzické a právnické osoby, subjekty a orgány uvedené v příloze IV upozorňují na to, že mají možnost požádat příslušné orgány daného členského státu (členských států) uvedené na internetových stránkách v příloze III nařízení (ES) č. 423/2007, aby jim vydaly povolení použít zmrazené prostředky a hospodářské zdroje na základní potřeby nebo konkrétní platby v souladu s článkem 10 nařízení nebo povolení podle článku 8 nebo 9 nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2010 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 100 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční CD-ROM	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	770 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční CD-ROM (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	400 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), CD-ROM, 2 vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném CD-ROM.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Nosiče CD-ROM budou během roku 2010 nahrazeny nosiči DVD.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

